

مهسوود محمهد

به رهو

رسته شه قامی ئاخاوتنی کوردی

«کۆری زانیاری کورد» سالی 1978

مهسعوود محهمهد

به رهو راسته شه قامی ئاخاوتنی کوردی

وهشانی یه کهم: «کۆری زانیاری کورد» سالی 1978

وهشانی دووم: سایتی www.mamosta.net سالی 2009

له ژماره 64 ی تشرینی دوهم و کانوونی یه که می سالی 1977 ی گوڤاری «رؤشنبیری نوی» دا، گوتاریک له ژبیر ناویشانی «کوردواته نی» دا بلاو کرایه وه، کومه لیک ره خه نی له دوو نووسینه که ی من «فؤنه تیک چیمان بو بکا؟» و «چهند حه شارگه ییکی ریزمانی کوردی» گرتبوو، وه ک ده زانین ره خه گرتن مافی بیده مه ته قه ی نووسهران و خاوه ن بیرانه. له م روانگه وه خو شامه دی له هه موو ره خه کان ده که م، به لام دوو تیبینی گشتییم له باره ی ئه و ره خه نانه و هه موو ره خه ییکی دیکه ش هه یه. یه که میان ئه وه یه ره خه گر له سه ریه تی شتیکی باشر له ره خه لیگیراوه که پیشکه ش بکات نه ک ته نها مه یلی خو هه لدا نه وه پالی پیوه بنی بو ره شکر دنه وه ی ره مه کیی چهند لاپه ره یه ک. دوه میان ئه وه یه، پیویسته لایه نی ناحه زایه تی و که فوکولی ده روون تیکه ل به بابته نه کرئ هه ر نه بی له بهر ئه وه ی خو یتده واره کانمان به و پیشه نارویه رانه یه ن. پیویستیشه بلیم، ئه و نووسه ره ی له زمینه ی وه رامدانه وه ی هیرشدا ده مودووی ناحه زانه به کار ده ییت گونا ه ی ئه و نووسه ره ی نیه که هه روا به رمه یدان و بیلزوم مل له هیرش بردن ده نیته. مافی له سه رخو کردنه وه، له حاله تی ره دکر دنه وه ی هیرشدا، ده چیته پال مافی ره خه گرتن و ده سته ته رازووی گله یی لیکردنی سووک هه لده ستییته وه.

له گه ل ئه و دوو تیبینییه شدا به و په ری باخه لفه راحیه وه سه یری گوتاره که م کردوه و پتر له خاوه نی په رو شدارم بو ئه و هه موو هه ل و ناته و اوویانه ی تیدان. هه ر بو تاکه مه به سته سوودی لیکوله ره وه نه و باوه کانی ریزمانی کوردیش ویستم بای پیویست رؤشانی بیرواری خو م (ئه گه ر ه یچ رؤشانیه کیان تیدا بیت) بو لایه نه ناته و اووه کانی ئه و گوتاره به او یترم. ئه وه ی راستیش بی، ترسی هه له ی چاپ خستمیه سه ر باری له چاپ دانی ئه م نووسینه م له چاپخانه ی کووری زانیاری کورد چونکه من له باریکدا نیم بتوانم سه راسویی چاپکردنی نووسینه که م له ده ره وه ی کوور بکه م، زور جارانش هه له ی بچووک سوودی گه وره ده دو ریتیت. وام په سه ند کرد که وایه پیته ناته و اوویه کانی گوتاره که به سه ریدا برؤم.

له ستوونی یه که می گوتاره که ده خو یتیه وه «چهند هه زار سالی له مه وه برتر». وشه ی له مه وه برتر لیته دا هه له یه چونکه پله ی Comparative بو به راوردکردنی نیوان دوو لایه نانه، لیته شدا هه ر یه ک لایه ن هه یه ئه ویش روژگاری چهند هه زار سال «له مه وه بر» ه. ئه گه ر گوتاره که مافی ته وای به ریزمان دابایه ده بوو بلی «چهند هه زار سالی له مه وه بر». کاتیک بمانه وئ رابردوویه ک له یه کیکی دیکه به ره ژووتر بیه ن ریمان ده بی له مه وه برتر به کاربه یتن وه ک که بلین «ساسانیه کان له عه باسیه کان له مه وه برترن». وای ده زانم ئه مه راستیکی زیده سه ره تای زمانزانییه، جا ئه گه ر له مه یدان ی پیداگرتندا نمونه ی وه ک ئه م هه له یه له نووسینی وه ک خو ی به یتریته وه ده بیته هه له ی برای هه له. وای ده چی یاریده ده ری گوتاره که جاری ماویه تی له کوردیدا، یاخود له نووسیندا، ره گ داکوتاو بی، ئه مه ش شتیکی سه یر و سه مه ره نییه چونکه فراژیوون کاتی ده وئ.

به دوا ئه و وشه یه دا نووسراوه «زمانی سه رپاکی سه رانسه ری خاکی کوردستان»، وای باش بوو بگوتری «زمانی سه رپاکی کورد و سه رانسه ری خاکی کوردستان». ده شی وشه ی کورد له کاتی چاپکردن په ری بیت وه یاخود نووسه ر له بیری کردیته ...

له ستوونی دوهمی گوتاره که ئه م رسته یه له چاوان ده چه قیت «سه ره رای ئه وه ش که چی هیشتا ئاویستا، ئیسته هه ر به زمانیکی مردوو له قه له م ده درئ...». ئه م رسته یه له م شیویه دا پی نالین «رسته ی کوردی شیویه ئه ده ی» ئه وه ی راستی بی ناشی به ئاخوتنی عاده تیش حیساب بکری چونکه یه کجار کز و لاواز و پر هه له یه. جاری له پیشه وه ده بی بلیم نووسه ر مه به سته له «سه ره را» و اتاییکی وه ک «رغم ذلك» یه نه ک «بالأضافة الی

ذلك» له بهر ئەمه وشەى سەرەرا بۆ ئێره دەست نادات و دەبێ بە «له گەل ئەمەشدا» بگۆردریت. ئنجا وشەى «كەچی» دەلیی دومەلە بەسەر سنگى رسته كهوه، ئەویش دەبێ بە دەمى نشتەرى خامە بسرپتەوه. دواى ئەمانەش له خۆوه دیاره وشەى «هیشتا» و «ئىسته» یەك شتن و له یەك رسته دا كۆ نابنەوه. كه كۆش كرانهوه هەلە پێك دەهینن. بهو پێیه ئەگەر رسته كه لێى بقرتیت و تاوتۆ بكریت بۆ باریكى پەسەند ئەمەى لى شین دەبیتەوه «له گەل ئەمەشدا هیشتا ئاویستا هەر بە زمانىكى مردوو له قەلەم دەدرى». خۆ ئەگەر له دوو وشەى «هیشتا» و «هەر» یە كىكیان بەلاوه بنریت رسته كه بى عەبتر دەبیت، «له گەل ئەمەشدا ئاویستا هەر بە زمانىكى مردوو...». بەلام بەمەدا واتا و مەبەستى رسته كه له چەنگ رەخنە قوتار نايت چونكه «ئافىستا» ئەو مردوو نیه. كه سىك ئاگادارى جموجۆلى زەردهشتیه كانی ئىران و ئەولاترى ئىران بى دەبىن ئەدەبیات و دەستووراتى ئافىستا رۆژ له رۆژ پتر هیز وەرده گرن و چالاكتر بەسەر زار و زمان و قەلەمانیشدا دین و دەچن.

زمانى ئافىستا وهك زمانى سوّمەر و ئەكەد نیه له بیران چوو بیتەوه، تەنانەت وهك زمانى لاتینى كۆنیش نیه هەر له مێشكى مامۆستایاندا بژیت چونكه ئافىستا وهك تەورات پێوهندیی به بیروباوهرى غەیبیه وه هیه و پێرهوه كانی نوێژى پى دهكەن و له بهر خوا دەپارێتەوه و قوربانى ئاینى ئەو زمانە و دینه له خۆیان ده گرن... بەرەبەرى دیارى ئىرانى و ئىرانناسه كانی فارس لهم رۆژگارهدا به چالاكى خەرىكى بوزاندنەوه و گەشە پیدانى ئافىستا و دینی زەردهشتن، وهك بزائم دەولەتى ئىرانیش دانى به بوونياندا هیناوه لەمەشدا هەر دەلیی فەرمانه كهى خەلیفهى دوهم «عومەرى خەتاب» كه زەردهشتیه كانی به «أهل الكتاب» دانا هەلگیراوه تەوه. خولاسه، به مردوو دانانى زمانى ئافىستا و دینی زەردهشت و هەها به سەرپێى نايت، ئەو سەرچاوهى قسهى وهاشى لى وەرگیراى دیاره پەلەى كردوه و نەختىكیش خلیسكى بردوه. بەهەمه حال ئەم هەلەیه بۆ لایەنى زمانناسیى گوتاره كه ناچیتەوه.

هەر لهو مەسەلەیهى مردوو تهى ئافىستادا هەلەبێكى فکری دیکه هیه پێى دەلین «تناقض»، واته خۆههلو هەشاندنەوه، له وەدا كه گوتاره كه له پێشهوه رایه كى ناپوخت دەرده برى له بارهى هۆى مهین و وهستانی زمانه كه وه كه دەیداته وه به مردنى ئەو گەلەى قسهى پى دهكەن، هەر به دوا ئەوهشدا دەلیی زمانى ئافىستا مردوو كه چى دەشلى بۆ ماوهى دووردریژ زمانى «سەرپاکی سەرانسەرى» كوردستان بوه. خۆ دەشزانین، گوتاره كهش دەلیی، كورد زیندوووه. ئنجا خویتهر با سەیری ئەم خۆپاشگەز كردنەوهیه بكات:

- زمان دەمرى، دەمه پى چونكه ئەو خەلكەى قسهى پى دهكەن مردوو.
- ئافىستایى زمانىكى مردوو.
- ئافىستایى زمانى دیرینهى هەموو كوردستان بووه.
- كورد نەمردوو.

بێگومان ئەم تەرزە قسانه مايهى دلگەرمى و پەلەپەل و كەملىكدانه وهیه: به كوردى، به چكەى عاتیفهیه و بهس.

بهیه كه وه بهسترانى چاره نووسى زمان و خاوه نه كهى وهها ساده و «متناقض» نیه. وا دەبێ زمان دەمریت و گەل بەر دەوام دەبیت (قیتیه كانی زمانیان بوو به عەرهى و كەسىش لەناوى نەبردن). ناوناوه بێكیش دەبىن زمانى نژادى هینده گۆرانى بەسەردا دېت پێوهندیی به رابردوو وه نامېنیت وهیا زۆر بېهیز دەبیت هەرچەند خاوه نه كه شى زیندوو - عەرهى یەمەن هەر ماون بەلام زمانى كۆنیا له ئاخواتندا نەماوه، پێشى نانووسریت، تەنانەت زمانى عەرهى به تىكرایى ئەگەر شیوهى پێش ئىسلامى له نووسین و كتیباندا نەزىابا، ئىستا ئەویش به

نیسبەت ئاخاوتنى عەرەبىيەو وەك زمانى ئافىستای لى بەسەر دەھات. فەرموو قسەى خەلقى تونس بەم بەیتە بگره:

هيق هجف و زفانية مرطى
زعاء ريش جنحیها هرامیل

بە یەكەوہ مردن و ژيانى زمان و مروّف باسیكە وەھا بە پەلە ئەنجام نادریت...

لە سەرەتاكانى ستوونى سىيەمى گوتارەكە رستەيىكى نالەبار ھەيە ھەم لە رووى ریزمانەوہ ھەم لە رووى فکەرەوہ تا بلیتی ھەزارە، ئنجا دارشتنەكەشى لەحەدبەدەر كزە. رستەكە ئەمەيە:

«... ئەگەر ويسترا بەسەرھات و دۆستايەتى و ئالوگۆرى بارى ئابوورى كۆمەلايەتى گەلى بزانی، يەكى لەو رینگايانەى دەت گەيىننیتە ئاوات و تامانج گرتنى رینگای لىكۆلینەوہى ميژووی وشەيە – لە كوئوہ ھاتوہ؟ لە كەيەوہ ھاتوہ؟ واتە: ((ئىتۆمۆلۆژى)) وشەى زمان».

- 1- لە لايەن ریزمانەوہ: كە گوتت «ئەگەر ويسترا...» رى ھەيە لە كۆتاييدا بلی «دەبى بزانی» نەك «دەبى بزانی» چونكە كە سەرەتای رستە «مبني للمجهول» ی كەسى سىيەم بيت ناشى دوایى رستەكە «مبني للمعلوم» ی كەسى دوہم بيت. راست ئەوہيە سەرەتای رستەكە «ئەگەر ويستت» بيت لەوہ بەولاوہ ھەموو كەسەكانى ناو رستەكە (كە كەسى دوہمن) راست دەردەچن. ئەم تىبينىش لەوانە نيە سەريپچى تىدا بكریت مەگەر بە نیازى نەسەلماندى دلگەرمانە...
- 2- لە رووى تەعبىرەوہ، باوہر ناكەم كەس ھەبى بتوانى بلی من ھىچ واتايىكى تەواوى ئەو كۆمەلە وشانە لە خودى وشەكانەوہ تىدەگەم چونكە كە باسى «دۆستايەتى و ئالوگۆرى بارى ئابوورى كۆمەلايەتى» دەكات خەيال بۆ پىئوہندى نيوان «گەلان» دەروات، بە تايبەتى كە دەيەوئ لە رپى ھاتنى «وشە» بۆ ناو زمان ئەو دۆستايەتيە و ئالوگۆرە، بزانتت چونكە ديارە ھاتنى وشە بۆ ناو زمان دەبى لە زمانىكى ديكەوہ تەصور بكرى كەچى دەقى رستەكان پىئوہندى نيوان گەلان بە دەستەوہ نادات چونكە «دۆستايەتى و ئالوگۆر... گەلى» دەكاتەوہ يەك گەل. ئنجا چۆن دەشى گەل دۆستايەتى و ئالوگۆر «تبادل» لەگەل خۆيدا بكات. من لە زمانى حالى وشەكانەوہ دەزانم مەبەستى عىبارەتەكە چيە نەك لە واتايانەوہ چونكە لەسەر واتايەك راناوہستن. دەزانم كە دەلى «وشە لە كوئوہ ھاتوہ؟ لەكەيەوہ ھاتوہ؟» دەيەوئ بلی ھاتنى وشەى بيگانە بۆ ناو زمانىك پىئوہندى نيوان خاوەنى وشەكە و ئەو ميللەتەى وەرگرتوہ نیشان دەدات، وەك ئەوہى كە پەيدا بوونى وشەى «ورشە» لە ميسرى سەدەى نۆزدەمدا ئەوہ رادەگەيەنى كە ميسر پىئوہندى نزيكى بە ئىنگليزەوہ بووہ چونكە ديارە وشەكە لە Workshop ھوہ وەرگىراوہ.

3- لە رووى فکەرەوہ، ھەرچەند گوتارەكە لىرەدا بيروراى نيوان كتيبان دەداتەوہ، بەلام نەيتوانيوہ كەم و زۆر رووناكى و دروستى و وردى و نيشانپىكانى ئەو بيرورايانە رابگەيەننیت، ھەر دەلى تەعبىرەكانى لە ناو

شەپۇلى ئەو كىتابىدا خىنكاۋە. خىنكاۋە كەشى بەھۇى نەفەسكورتى خۇ روونكر دنەۋە و ناپوختى رىستەكان و لىلىي «فكر» ى گوتارەكەۋە بوۋە. ئىتىمۇلۇجى ھەرگىز بە تاكە ھۇى گرتنەبەرى «رىنگاى لىكۇلىنەۋەى مېژوۋىي وشە» نامگەيەنئە ئاۋات و ئامانچ ئەگەر بمەۋى لە رىي زانىنى «لە كۆپۈە؟ لەكەيەۋە؟» ى ھاتنى وشە بۇ ناۋ زىمانىك «... دۇستايەتى و ئالوگۇرى ئابوۋرى كۆمەلايەتى گەلى» بزانم چۈنكە ئەم قسانە دەيىكى ئەو پىۋەندىيە جۇراۋجۇرەى نىۋان گەلانم نىشان نادەن كە لە رىي غەيرى «دۇستايەتى و ئالوگۇرى ئابوۋرى كۆمەلايەتى» يەۋە گەلان بەيەكەۋە دەلكىنن ئىتر يا لكاندى دۇستانە بىت وەيا دوشمانە بىت، لە شىۋەى «ئابوۋرى كۆمەلايەتى» دىا بىت يا لە شىۋەى دىكەى ۋەك ئايىن، ئەدەب، فەن بىت، بە ئالوگۇر بىت ۋەيا بە سەپاندىن و كەنەفتكردىن بىت. خولاسە ئەم كوتانەۋەى «ئابوۋرى كۆمەلايەتى» لەم جىگەيەدا خۇ دانە بەر شەپۇلىكى باۋى نووسىنى ئەم رۇزگارەيە بى ئەۋەى پىۋەندىيە ژبەرى بە بابەتەۋە ھەبىت چۈنكە مەعلومە بەرەكەتەكانى ئابوۋرى كۆمەلايەتى بەر لە سەدان سال لە نىۋان نحوستەى دەيەھا پىۋەندىيە نارەۋا و درندەدا دەخىكان، تەننەت ئەگەر پىۋەندىيە چاكەكان و نەچاك نەخراپەكانىش بە بەرچاومانەۋە بگرىن دىسان كەلەكە لەسەر ئابوۋرى كۆمەلايەتى دەكەن ۋەك كە، بەداخەۋە، دوشمنايەتىش لە كۇندا فرزەى لە دۇستايەتى دەبىرى...

سەرنج لە رىستەى دواتر بگرە كە دەلى «بەھۇى وردبوۋنەۋەى مېژوۋى ئەو وشانەۋە... ھەن و نىيەى ئەو وشانەمان بۇ دەردەكەۋى، ئەو وشەيە لە كۆپۈە ھاتو! بەھۇى چىيەۋە ھاتو، ھۇى ھاتنى... لە چە دراوسىيەكەۋە ۋەرگىراۋە...! ھتد» سەرلەنۇى بە دارشتىكى كز و ناتەۋاۋەۋە واتا و مەبەستەكانى عىبارەتى پىشوتر دەلىتەۋە، تەننەت رىستەكە زۇر بە ھەژارى وشەى «كۆى» ى عىبارەتى پىشوو دووبارە دەكاتەۋە بى ئەۋەى مەبەستىكى تازە لەگەل خۇيدا بەنئىت. لەۋەش بترازى رىستەكە لە ناۋەرۋكى خۇشىدا وشەكان دەكوتىتەۋە «بەھۇى چىيەۋە ھاتو، ھۇى ھاتنى»¹ ، ئنجا كە دەلى «لە كۆپۈە ھاتو» ھىندە نابات دەلى «لە چە دراوسىيەكەۋە ۋەرگىراۋە...! ھتد». كى دەتوانى پىم بلى فەرقى نىۋان «لە كۆپۈە» و «لە چە دراوسىيەكەۋە» چىيە؟

بەھەمەھال گوتارەكە لىرەدا ئەۋەندەى چاك كرددە كە بەھۇى «ھتد» ەۋە خۇى لە دەردى سەرى تەعبىرى زەحمەت رزگار كرددە، ھەرچەند ئەم مەبەست و واتايەى قسە ناتەۋاۋەكان جىنگلى تىدا دەخۇن چ زەحمەتىكى ئەۋتۇى تىدا نىيە و ھەموو دەست و قەلەمى شلكىش پىي دەۋىرى.

لە رىستەكەى دۋەمدا تەعبىرىكى زۇر ناكوردىيانە و ناشارەزاينە ھەيە كە دەلى «بەھۇى وردبوۋنەۋەى مېژوۋى ئەو وشانەۋە...» ۋەك لە خۇۋە ديارە، دارشتى رىستەكە ۋا رادەگەيەنئە كە بەھۇى وردوخاشبوۋنەۋەى مېژوۋى وشەكان فلانە شت و فىسار ھالەت روون دەبنەۋە. چ بەھانەى ھەلەى چاپىش لەۋ دارشتەدا بە چنگ ناكەۋى

¹ - نووسەران لە دۋاى ئەو وشانەى كۇتايان بە «ى» دىت دىن بۇ كەسى سىيەمى تاكىش «ى» ەكى دىكە قەتار دەكەن، بەلام لىرەدا ھاتنى دوو «ى» بە ھىچ مەزھەبان دروست نىيە چۈنكە وشەى «ھاتن» چ «ى» پىۋە نىيە تاكوو بلىنن لەگەل راناۋەكەى كەسى سىيەمدا دەبن بە دوو. ناشرانم بۇچى گوتارەكە لە جىگەى «چ» ھەر دەنۋوسى «چە» كە ئەمە فارسىيە و كوردى نىيە.

چونکه به عادت ئه و وشه و رسته‌یه‌ی هه‌له‌ی چاپی تیدایه شونیکه مه‌یله و دیتراوی ئه‌سلکه‌ی تیدا ده‌مین، به‌لام لیره‌دا شونی وها په‌یدا نییه چونکه ئه و ئه‌داتی «ی» ی ئیزافه‌ی نیوان «وردبوونه‌وه» و «میژووی ئه و وشانه‌وه...» وها جیی خۆی گرتووه لیناگه‌ری بلیین هه‌له‌ی چاپ «وردبوونه‌وه له میژوو...» ی کردوه به «وردبوونه‌وه‌ی میژوو...» چونکه کۆتایی عیبارته‌که ئه م ته‌ئویله ره‌ت ده‌کاته‌وه. تۆ ناتوانی بلیی «به‌هۆی وردبوونه‌وه له میژوو ی ئه و وشانه‌وه» - له‌م حاله‌ته‌دا راست ئه‌وه‌یه بگوتری - به‌هۆی وردبوونه‌وه له میژوو ی ئه و وشانه‌وه. به‌هه‌مه‌حال من له خۆمه‌وه ئیحمالی هه‌له‌ی چاپ ده‌هینمه ناو قسان، ده‌نا گوتاره‌که هینده گوئی نه‌داوته ئه و ته‌رزه ورده‌کاریه‌...

هه‌ر به‌دوا ئه و رسته‌یه‌دا، له‌هه‌مان ستوونی سێیه‌می گوتاره‌که‌دا، ده‌خوینته‌وه «ئه‌م جوړه لیکۆلینه‌وه‌یه زۆر به‌چاک و چالاکیانه لایه‌کی گه‌وره‌ی میژوو... رۆشن ده‌کاته‌وه». ئه‌م وشه‌یه‌ی «چالاکیانه» هه‌له‌ییکی ریزمانی زۆر زه‌قه. یا ده‌بی بگوتری «به‌چاک و چالاکی» وها بگوتری «به‌چاک و چالاکی» چونکه ریزه‌ی وه‌ک «پیاوانه، کوردانه، ژیرانه...» ته‌نهما له‌گه‌ل وشه‌ی ماددیدا دین ئیتر یا ناو بیت یا ئاوه‌لئاو، به‌نمونه‌سه‌یری ئه‌م ریزانه‌بکه، عه‌قلانه، هۆشانه، سۆزانه - هه‌لبه‌ت ده‌بی بکریته، عاقلانه، هۆشیارانه، سۆزناکانه... وشه‌ی «چالاکی» ش ناوی مه‌عه‌وه‌یه، هه‌لناگری له‌و ریزه‌یه‌دا بیته «وصف» - بو فعل یا برا فعل وه‌ک «خۆراک و پۆشاک...» که ئه‌مه‌ش له‌ ریزماندا دریزه‌ی هه‌یه و لیره‌دا لینی نابینه‌وه - به‌نمونه، ده‌گوتری «خۆراکی کوردانه، پۆشاکي ژانه».

له‌ستوونی یه‌که‌می لاپه‌ره‌ 19 ی گوڤاره‌که هه‌ندئ قسه‌ی وه‌ک به‌دییه‌ ده‌دیتری، به‌لام که‌ لینی ورد ده‌بیته‌وه هه‌چ واتا به‌ ده‌سته‌وه ناده‌ن. مانای چی زمانی کوردی «هه‌رگیز رۆژی له‌ رۆژان تا راده‌ی ترووکه‌ی چاوش گه‌لی کوردی به‌جی نه‌هه‌شته‌وه»؟ که‌س به‌ته‌ما بووه‌ زمان گه‌له‌که‌ی به‌جی به‌ئیلی؟ که‌س شتیکی وها گوتووه؟ هه‌چ زمانیک له‌ ده‌سه‌لاتیدا هه‌بووه‌ گه‌له‌که‌ی به‌جی به‌ئیلی...؟ ئه‌مه‌ هه‌ر قسه‌یه و به‌س، له‌ خوینده‌واره‌ی تیه‌له‌کشو ناسه‌لمیندری، ئنجا ناشگوتری «تا راده‌ی ترووکه‌ی چاو...» چونکه «راده‌» بو «پله‌» ی شان به‌کار دیت نه‌ک «مقدار» ی شان. ده‌بی بگوتری «به‌قه‌ده‌ر ترووکه‌ی چاو، بایی ترووکه‌ی چاو، هینده‌ی ترووکه‌ی چاو...» ئه‌وه‌ی وه‌هاشی به‌کارنه‌هینیت و بو مقداری شتانی بیاته‌وه شه‌ر به‌ زمانه‌که ده‌فرۆشی وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ عه‌ره‌بیدا بلیی «لا أغفل عنك بدرجة لحظة عين» له‌ جیاتی «قدر لحظة عين».

هه‌ر له‌و دیرانه‌ی سه‌ره‌تاکانی ئه‌و ستوونه‌دا نووسراوه «زمانی کوردی... پاریزگاری ره‌سه‌نیه‌تی ریزمان و ده‌نگسازیی خۆی کردوه...». به‌راستی که‌س تیناگا مه‌به‌س چیه‌ له‌وه‌ی بگوتری «ره‌سه‌نیه‌تی ده‌نگسازیی خۆی» چونکه که‌س نازانی دوو سی هه‌زار سال له‌مه‌وبه‌ر ئه‌م کورده‌ ده‌نگه‌کانی ئاخواتنی خۆی چون ده‌بربووه تاکوو بتوانین دان به‌وه‌دا به‌ئین که‌ ده‌نگه‌کانی ئیستا که‌ی هه‌مان ده‌نگی رۆزگاری زه‌رده‌شته. له‌م سه‌رده‌مه‌دا مه‌نگور و خۆشناو جوداوازی نیوان هه‌ندیک له‌ ده‌نگه‌کانی ئاخواتنیان تیدا هه‌ست پی ده‌کری ئیتر نازانین به‌چ مه‌به‌ستی که‌وه بلیین ره‌سه‌نیه‌تی ده‌نگسازیان پاراسته‌وه! کامیان ره‌سه‌نه‌؟ بوچی ئه‌وه‌یان ره‌سه‌نه‌؟ به‌لگه‌ چیه‌؟ ئنجا نابی بشگوتری «ره‌سه‌نیه‌تی ده‌نگسازیی» چونکه وشه‌ی «ده‌نگسازیی» بو لای زانستی ده‌نگمان ده‌باته‌وه که‌ ده‌زانین نه‌ کورد و نه‌ هه‌چ میلیه‌تیکی دیکه‌ ئاگای له‌ «ده‌نگسازیی» نه‌بووه تاکوو بیپاریزی یا شتیکی دیکه‌ی له‌گه‌لدا بکات. له‌مه‌ش بترازی، ئه‌گه‌ر به‌ بییری خۆماندا به‌ئین که‌ ده‌نگی بینگانه‌ش تیکه‌ل به‌ ده‌نگه‌کانی ئاخواتنی کوردی بوون ئیتر به‌جاری له‌و ره‌سه‌نیه‌تی ده‌نگسازیی نابله‌د ده‌بین. ئیمه‌ که‌ نه‌زانین ده‌نگه‌کانی زمانه‌که‌مان له‌ کۆندا چون ده‌براون، له‌ ئیستا که‌شدا جوداوازیه‌کی ئاشکرا له‌ نیوان ده‌نگه‌کانی زاوه‌ جوداکانی

زمانه که مان دیاردهییکی بیده مه ته قه بیته، بشزانین دهنگی نارہسەن که وتوتە نیو زمانه که مان ئیتر چۆن له مه بهستی ئەو «رەسە نیه تی دەنگسازێ» باسلیکراو بگهین؟

له باره ی «رەسە نیه تی ریزمان» یشه وه ده بی وه ک یه کبوونی دستوره کانی ئیساته که و کۆنینه ی هه زاران ساله ی ئاخوتنی کوردی به ئیسات بگات ئنجا بویرین دەم له و رەسە نایه تییه بدهین به و چۆره ی که گوتاره که که هه ر به رپوه لینی ده بیته وه. تا ئیسا هیچ زانیه ک و نووسه ریک و میژوووانیک له وه ی نه کۆلیوته وه ئایا زمانی میلله تی «خوری - هوری» که بۆ ماوه ی هه زاران سال به ر له میلاد دانیشتی وه هه موو کوردستانی سه روو و به شی هه ره زۆری کوردستانی عیراق بووه چ تاویکی بۆ سه ر زمانی کوردی هیناوه؟ که زمانه که یان تیا وه چه خه لته ییکی نیشته ناو زمانی کوردی؟ تۆ بلتی خوریه کان شاده ماریکی «غهیری ئیرانی» له میلله تی کورد پیک نه هین؟ ئەوه ی «ترانسلیته ریشن» ی تیکسته خوریه کانی «گردی شمشاره» ی خوارووی رانیه بخوینته وه ده توانی تروسکه ی ئەو زمانه له ئاخوتنی ئیساته که ماندا بدۆزیته وه. ئەو تیکستانه بۆ نزیکه چوار هه زار سال تیه لده کشن، جا ئە گه ر پئوه ندیی زمانی خوریمان به کوردیه وه سه پاند ئایا مه به ستمان له «رەسە نیه تی ریزمان» ی کوردی چی ده بی؟ پشتگو یخستن و تینه خویندنه وه ی ئەم تیبینیانه هۆی شانازی به ده ست که سه وه نادهن، بایه خپیدانیشیان پایه ی زانیی که س داناله نگینیت، به ئیسات گه یاندنی رەسە نایه تی و نارەسە نایه تییش کاری بادی هه وا نییه، خو ئە گه ر گوتاره که ی «رۆشنبیری نوێ» پابه ندی به ندی خو ی بکه م رپم هه یه لپی داوا بکه م، پیش ئە وه ی هه نگاوی «ئیتیمۆلۆجی» کوردی به ره و دۆزینه وه ی وشه ی بیگانه وه بیات پیوسته وشه رەسە نه کانیان به ره و سه رچاوه ی راسته قینه ی خو یانه وه بیات ئیتر له وانیه مه علوم بکری که وا به شیکی وشه کانمان به شیوه ییکی ره سه ن له سه رچاوه ی غهیری ئیرانییه وه هه لقویون...

له و ستوونه یه که مه ی لاپه ره 19 دا وشه ی «به رامبه ر» هاتوه. راستی ئەم وشه یه «به رانبه ر» ه که له کیش و له رپژه ی «سه رانسه ر» ه. هاتنی «ن» ی وه ستاو له پیش «ب» ه وه له ئاخوتندا ده یکات به «م» هه ر وه ک وشه ی «عه نه ر» به «عه مبه ر» ده خویندریته وه به لام ده بی «عه نه ر» بنووسریت. من بۆ خو شم به هه له وه یا به له بیرچوون وا بووه «به رامبه ر» م نووسیوه. وشه ی «ده ورانده ور» یش یه کیکه له تا قمی «سه رانسه ر» و «به رانبه ر»...

هه ر له و ستوونه دا «گۆ کردن» به واتای «تلفظ» به کار هینراوه. ئەمه شیان هه له یه چونکه به واتای «جووله کردن» دیت وه ک که ده گوتری «دهستی گۆ ناکات، زمانی گۆ ناکات». دیاره زمان گۆ کردنه که بۆته هۆی ئەو هه له یه.

دیسان له و ستوونه دا هه له ییکی فکر هه یه. گوتاره که له و شوینته دا وه ها راده نوینتی که قه رز کردنی وشه ی بیگانه بۆته هۆی په یدا بوونی شیوه ی هه مه چۆر له زمانی کوردیدا. هه لبه ت ئەم رایه راست نییه چونکه جودایی نیوان شیوه ئاخوتنه کان له وشه و عیباره تی کوردیش به ده ر ده داته وه چ له رووی «تلفظ» ه وه بیته و چ له رووی دارشته وه بیته. به نمونه، پشه ری ده لپن «ئمه گوتن» له جیاتی «ئیمه وتمان» ی سلیمانی و «مه گوت» ی بادینانی دیاره ئەمانه ش هه چیان له ده ره وه به قه رز وه رنه گیراون. له حه قیقه تدا قسه له باره ی هۆی په یدا بوونی زاری جودا له زماندا درپژه ی هه یه و لپره دا نه لپی ده بینه وه نه پیوستیشمان پی هه یه، به لام له م شوینته ی هه مان ستووندا که ده خوینته وه «...چونکه که ره سه قه رز کراوه که له لایه که وه، له ره گه زیکه وه نییه» چاوه نویری «لایه کی دیکه ش» ده که یته که چی ده ست به هه یه ناگات. سهیری دارشته که ش بکه یته ده بینی به

دوا یه کیدیا هانتی «...له لایه کهوه، له ره گه زیکهوه» یه کجار ناقولایه و چ خزمایه تیی له گه ل شیوه نووسینی ئەدهبی نییه.

هەر له بهرودوای ئەو ستوونەدا وشە «تیدا» هاتوه. دەزانین «تیا» بریتییه له «تیدا» که به هۆی سوانی «د» ه که له زاری سلیمانیدا بوته «تیا». له بهر ئەمه «تیدا» بریتییه «تیدادا». هەر بهو پێیهش که دهنووسری «تیا» له حقیقه تدا دهبی له «تیدا» وه هاتبیت چونکه «تیا» وه ک گوتمان «تیدا» یه «یا» که ی دوهمیش «یدا» یه. جا ئە گه بمانهوی زمانیکی ئەدهبی راستمان هه بیت پیوسته بنووسین «تیدا» له بری «تیا» بشنووسین «تیدا» له بری «تیا». دیاره «تیدا» ش به هه موو مه زه بان هەر هه له یه. خو ئە گه نووسه رانی «تیا، تیا، تیدا» به رده وام بن له سه ر راره وی خو یان ناشی داوا بکه ن نووسه رانی دیکه واز له کوردییه ره سه نه که بهینن با ناوی یه کچوونکردنی شیوه ی نووسینی ئەدهبی، چونکه داوا له شیوه ی ئەدهبی ده کری کام ریباز راست و دروسته ئه ویان بکاته شه قامه ری نووسین.²

له ستوونی دوهمی لاپه ره 19 ی گو فاره که دا وشە «جوگرافی» هاتوه، ریژه ی نیسه تی کوردی له وشە ی «جوگرافیا» ده بیته «جوگرافی» نه ک «جوگرافی» چونکه ئەمه یان له عه ره بییه وه وه رگیراوه. به وه ش له عه ره بییه تی ناکه وی که «غ» ه که کراوه به «گ» هه ره ک که له جیاتی «به سرای» گوت «به سری» هەر ریژه ی عه ره بیت به کارهیناوه هه رچه ند سینه که شت له جیی صاد داناوه.

هەر له بهروردی ئەو ستوونەدا تا سینه کیکی ستوونی سییه م رایه ک ده براره له باره ی پیوستبوونی به کارهینانی شیوه ی ئەدهبی و به لاره نانی شیوه ئاخواتنی ناوچه یی له نووسیندا. هه له بت من پتر له و نووسینه داواکاری چه سپاندنی شیوه ی ئەدهبی زمانی کوردیم، وا ده زانم قولتیش بو ئەو مه به سه ته رۆیشتم، به لگه شم ئەو دوو گوتاره یه که له بهرگی چواره م و بهرگی پینجه می گو فاری کۆری زانیاری کوردا بلاو کرانه وه و لی ره دا به په راویز په نجه یان بو راکیشراوه. من له روه ی په رۆشه وه بو زمانه که مان، دهمه وی نووسه ری کورد ریگه بدات به په سه ندرتین و ره سه ندرتین و به هیزوویزترین ته عبیر و دارشتن و شیوازی کوردی که شیوه ئەدهبییه که مان ده وله مه ندرت بکات و به ره و پیشتری بیات، ئەم ئامانجه ش به و ته رزه قسه سافیلکانه ی ناو ئەو ستوونه پیک نایه ت. هەر ئیستا نمونه یه کی ری تیشاندهری ئەو کاره ده خمه بهر چاوی خوینته ر.

له نیوان به شیکی ئیله کانی کوردا (وه ک دانیشتوانی پشه ر - پزده ر) له جیاتی «ئیمه کردمان، ئیمه گوتمان...» ده لێن «ئهمه کردن، ئەمه گوتن» له جیاتی «ئیه کردتان، ئیه گوتتان...» یش ده لێن «ئوه کردو، ئەوه گوتو...». له حالیکدا بیانوه ئ ته ئکید به اویتنه سه ر ده وری شه خس له کرده وه دا دارشتنیکی تایبه تی به کارده هینن و ده لێن «ئهمه ن کرد، ئەمه ن گوت - ئەوه و کرد، ئەوه و گوت» جا که بیستت گوتیان «ئهمه ن کرد» ده بی بزانی مه به ستیان ئەوه یه گرنگی بدن به ده وری خو یان له و کرده دا نه ک به کرده که خو ی، واته له و کرده دا که سیکی دیکه، بی له خو یان، به شداری کاره که نه بووه. ئنجا سه رنج بگره، له م ته عبیره دا «ئهمه ن کرد و ئەوه و

² - ته ماشای گوتاری «رینووسی کوردی» - په راویز له لاپه ره 241-249 له بهرگی چواره می گو فاری کۆری زانیاری کورد، 1976 و گوتاری «هه لدا نه وه ی چه ند رو په ره ییکی زمانی کوردی له لاپه ره 274-300 له بهرگی پینجه می گو فاری کۆری زانیاری کورد، 1977 بکه.

خوارد» ریت نییه راناوه کان بقرتینیت وهک که له ئاخواتنی عاده تیدا ئه و ریه ههیه. تو ده توانی بلیت «کردمان، خواردتان - کردن، خواردوو» ههروهک ده توانی بلیت «ئیمه کردمان، ئیوه خواردتان - ئمه کردن، ئه وه خواردوو» به لام که هاتی له رستهی «ئمه کردن» دا راناوه نه لکاو ههکی «ئمه» وهیا لکاو ههکی «ن» ت قرتاند رسته که واتا نادات. «ئمه کردن. ن کردن» خو ئه گهر سه رله بهری «ئمه ن» ت له رسته که ستانده وه تاکه وشه ییکی ناته واوی «کرد» ده مینیتته وه.

له م نمونه یه دا مه به ستم راکیشانی سه رنجی رۆشنبیری «دلسۆز» ی کورده بو ئه و جۆره ته عبیره ره سه نه کوردییانهی که نه کوتونه ته ناو شیوازی ئه ده بیمانه وه، هۆی ئه م دیارده یه ش مه یله و روون کراوه ته وه له و دوو گوتاره دا، که سیک بیه وی پتر له باسه که ورد بیتته وه ده توانی بۆیان بگه ریتته وه و له لای خوشیه وه قوولتر داگریت له ناو کیلکردنی دیراوه کانی نووسینی ئه ده بیمان.

له به راوردی ستوونی سییه می لاپه ره 19 دا ده خویتته وه: «...جا، هه ر له بهر ئه وه یه بۆیه دهستی هاریکاریه تی...». له م چه ند وشه یه دا دوو هه له ی گه وره هه یه. یه کیکیان ئه وه یه که ده لێ «له بهر ئه وه یه بۆیه...» هه ردوکیشیان یه ک واتا ده به خشن، ده ستیش ناده ن یه کدی ته ئکید بکه نه وه چونکه ته ئکید جیی خۆی هه یه و ئیره هه و نییه... ئه م هه له یه یان ئینشاییه، هه له ی دوهم «صرفی» یه که ده لێ «هاریکاریه تی» چونکه وشه ی «هاریکاری» به ته نها خۆی ئیسمی مه عنه و ییه به واتای «تعاون، تضامن...» وشه که ش به هۆی پاشگری «ی» په یدا بووه که یه کیکه له ینکه ینه ره کانی ئیسمی مه عنه وی وهک که له وشه کانی «جوانی، دریزی، کورتی...» دا واتای «جمال، طول، قصر...» ی دروست کردوه. له بهر ئه مه به سه ره وه نانی «هتی» ده بیتته لی زیاد کردنی بیسوود و هه له ی «صرفی». جا ئه گه ر نه خویندوو یه ک وه یا تازه خویندوو یه ک هه له ی وه های کرد ناشی ئه دیه کانمان بیکه نه به لگه ی راستبوونی ئه و کاره و بیسه پینن به سه ر شیوازی ئه ده بیماندا. له کۆنه وه گوتراوه «له سه ر به ردی سه نگی سه خرئ...» به لام ئه گه ر له قالوبه لایشه وه گوترا بی هه ر کوتانه وه یه کی سی جاره ی بیلزومی یه ک شته... ئه م هه له یه ی وهک «خزما یه تی، کوردا یه تی، برسیه تی...»، وشه ی «خزم، کورد» به هۆی «ایه تی» بوونه ته ناوی مه عنه وی، وشه ی «برسی» ش به هۆی «هتی» یه وه.

دریژه ی ئه م باسه له گوتاری «به کارهینانی «ی» له ریزمانی کوردیدا» له بهرگی یه که می گو فاری کۆری زانیاری کورد، سالی 1973 دا بلا و کراوه ته وه... به هه مه حال وشه ی «هاریکاریه تی» وهک ئه وه به بلی «برسیه تی یه تی»، جا ئه گه ر که سیک له نووسیندا به کاری هیناییت هه له یه کی کردوه، وهک که هه موومان به هه له دا ده چین، هه له ش له سه ر مرو ف به عیب حساب ناکرئ ئه گه ر دوا ی روونبوونه وه ی خۆی پتوه نه لکینیت...

دوا ی دوو دیری کورتیله تووشی ئه م شته دیت «...زانیانی کورد و کورده وانیه کان زماناسه کان بو هینانه دی...». ئه م ریزکردنه نه واتا ده به خشیت و نه توسقالیکیش جوانی تیدا یه و نه به هیچ بۆره ته ئویلانی ش بو لای نووسینی ئه ده بی ده چیتته وه. من له لای خو مه وه یارمه تیه کی ناته واوی رسته که ده دم به وه دا که بلیم واویکی عه تف له نیوان «کورده وانیه کان زماناسه کان» په رپوه، به لام چاری «کورده وانیه کان» نه به من ده کرئ نه به که سی دیکه ش، چونکه ئه م وشه یه ناوی مه عنه و ییه له «کورده وان» وه هاتوو وهک که «پاسه وانی» له «پاسه وان» وه هاتوه، به وه ش له ناوی مه عنه وی ناشۆرئ که به هۆی «کان» وه خراوه ته ریژه ی کۆ هه ر وهک «پاسه وانیه کان» لینی ناشۆرئ. به و پینه ئه گه ر وشه کان وه رگپینه سه ر عه ره بی وه ها ده رده چن «علماء الكرد والکردیات و علماء اللغة...». دياره گوتاره که له م ئیزافه یه ی ناوی مه عنه وی بو سه ر

ناوی ماددی و به‌دوادا هینانی ناویکی ماددی دیکه بۆ پاش ناوه مه‌عنه‌وییه که وای تصور کردوه که «کورده‌وانییه‌کان» یش هه‌ر ناوی ماددییه، واته به خه‌یالی «کورده‌وان» وشه‌که‌ی به‌کاره‌یناوه، به‌لام له‌مه‌شدا دووچاره‌ی هه‌له‌ بووه چونکه ئه‌وسا وشه‌که وه‌ک «به‌رخه‌وان، کاره‌وان» ی لێ دیت که خه‌ریکی په‌روه‌رده‌کردنی به‌رخ و کاره، «کورده‌وان» یش ده‌بی خه‌ریکی مرۆفی کورد بیت بۆ به‌رپۆه‌بردن و په‌روه‌رده‌کردنی که ئه‌مه‌ش ناشی مه‌به‌ستی گوتاره‌که بیت. دیاره ئه‌وه‌ی که مه‌به‌سته له‌م وشه‌یه‌دا واتای «المه‌تمون بالکرديات» ه. جا که ئه‌مه وای پیوسته له وشه‌ی «کوردی» یه‌وه بۆی بچین و بلیین «کوردییه‌وانه‌کان» که به‌رینووسی ناو گوڤاری «رۆشنبیری نوێ» ده‌بیته «کوردی یه‌وانه‌کان».

له ستوونی یه‌که‌می لاپه‌ره 20 ی گوڤاره‌که‌دا ئه‌م عیبارته هاتووه «... بۆ ژيانده‌وه‌ی که‌له‌پوری کوردی و سه‌رفرازکردنی له ده‌ست زه‌بر و جه‌وری تۆز و خۆل و ئالوگۆری چه‌رخ...». له ئاست وشه‌ی «سه‌رفرازکردن» دا هه‌ر ئه‌وه ده‌لیم، لێره‌دا به‌ شیوه‌ی ئاخاوتنی عاده‌تی نه‌ک ئه‌ده‌بی به‌کار هاتوه چونکه ناشی بلیین که‌له‌پوور سه‌رفراز ده‌که‌ین مه‌به‌ستیش پاراستیه‌تی.

باوه‌ر ناکه‌م لێره به‌ پێشه‌وه که‌س نووسیبیتی «زه‌بر و جه‌وری تۆز و خۆل...» چونکه زه‌بر له‌ کوته‌ک و گاشه‌به‌رده‌وه چاوه‌نۆر ده‌کریت نه‌ک له‌ تۆز و خۆل. ئه‌م به‌کاره‌ینانه هه‌له‌یه‌ی «زه‌بری تۆز و خۆل» له‌ هه‌یج شیوه‌یه‌یکدا دروست نییه، نه‌ ئه‌ده‌بی و نه‌ عاده‌تی، پاراستنی که‌له‌پۆریش بۆ ئه‌وه نییه وشه‌ پاراستراوه‌کان له‌ جینگه‌ی ناله‌باردا به‌کاربه‌یتن³. ئه‌ده‌ب و خویندن و رۆشنبیریش بۆ ئه‌وه نین نووسه‌ران له‌ ریکاری عاده‌تی خه‌لق به‌ره‌زێر بیه‌ن. وشه‌ی «ئالوگۆر» یش له‌ راستیدا به‌ واتای «به‌یه‌ کدی گۆرینه‌وه، جینگه به‌یه‌ کدی گۆرینه‌وه» دیت نه‌ک «گۆرین» ی رووت وه‌ک که له‌م شویته‌دا به‌کار هاتووه. ده‌بینم نووسه‌ران ناوناوه ئه‌م وشه‌یه به‌ واتای «گۆرین» به‌کارده‌هینن، به‌لام، وه‌ک ده‌زانین، هه‌له‌کردن نایته‌ بنه‌مای ده‌ستووری هه‌یج شتی‌ک که ده‌لیی «له‌ ژووهره‌که‌مدا ئالوگۆرم به‌ شویتی که‌لوپه‌له‌کم کرد» مه‌به‌ستت ئه‌وه‌یه جینگۆرکیت به‌و که‌لوپه‌له‌ کرده‌ واته‌ یه‌کیانته‌ بردۆته جینگه‌ی یه‌کیکی دیکه، یاخود که ده‌لیی «من و دارا ئالوگۆرمان به‌ گۆره‌ویه‌کان کرد» مه‌به‌ستت به‌یه‌ کدی گۆرینه‌وه‌ی گۆره‌ویه‌کانه ده‌نا گۆره‌ویه‌کان خۆیان له‌ خۆیاندا نه‌گۆراون... جگه له‌م لایه‌ن، له‌ لایه‌نی مونسابه‌ی واتای وشانیشه‌وه، چ خزمایه‌تی په‌یدا نابێ له‌ نیوان «تۆز و خۆل لینیشتن» و «ئالوگۆر» دا چونکه ئه‌و ئالوگۆره‌ چ به‌ واتای گۆرینی عاده‌تی بیت و چ به‌ واتای پیک گۆرینه‌وه بیت تۆز له‌ شتان ده‌ته‌کینیت نه‌ک لێیان ده‌نیشیت. له‌به‌ر ئه‌مه سه‌رله‌به‌ری رسته‌که به‌ هه‌موو کیشانه و پێوانه‌یه‌یک هی نووسینی ئه‌ده‌بی نییه، به‌ که‌لکی ئاخاوتنی ساده‌ش نایه‌ت.

به‌ دوا ئه‌مانه‌دا، توانجه به‌سته‌زمانه‌که‌ی که به‌ ده‌وری ناوی «مه‌مه‌د عه‌لی» یه‌وه بۆ گوتاره‌که ریکخراوه و له «پیشه‌کی» یه‌کانی من گه‌راوه به‌جی ده‌هیلیم بۆ ئه‌و گوتاره و خوینه‌رانیش. «پیشه‌کی» من و غه‌یری من باری که‌وتوی یه‌کیکی دیکه‌ی پێ راست نایته‌وه، ته‌نها تیبینه‌کیشم هه‌بی له‌ ئاست ئه‌و توانجه‌دا ئه‌وه‌یه که تالای سهرله‌به‌ری گوتاره‌که‌ی تیدا ئاشکرايه، ئاشکرايه‌که‌شی له‌وانه‌یه گومانی خوینه‌ران بۆ ئه‌وه بیات که ریکخه‌رانی گوتاره‌که تۆله‌ی شتیکی لێره به‌ پێشه‌وه وه‌رگرنه‌وه چونکه هه‌موومان ئه‌وه‌نده شارازاییه‌مان به‌ خۆمان هه‌یه که بزاین ئه‌و ته‌رزه شیوازه ناحه‌زانه‌یه له‌ تاکه سه‌رچاوه‌ی سۆز و په‌رۆشه‌وه هه‌لناستیت. ده‌ردی یه‌کجار گرانی

³ له هه‌ندێ حالدا بۆ مه‌به‌ستی سووک ده‌ربرینی وشه‌ ده‌نگیکی «د» دیته ناو کلیشه‌ی وشه‌وه وه‌ک که گۆتم «به‌یتدین» وه‌یا که ده‌گوتری «بگۆردی، ده‌ربردی».

نووسين و بلاو كردهوهى ئەم رۆژانەمان لەوهداىە كە بە ناوى مەوزوعىەت و پەرۆشەوه كام مەبەستى شەخسىيە ئەويان بۆ ناو «بابەت» راپيچ دەكړى. بەهەمەحال چەندوچۆنى ئەم لايەنە ناتوانى خۆى بهيئيتە ناو ئەوهى ليرەدا پيئوهى خەريكم.

تا ئيرەى گوتارە كە پيشەكى بوو بۆ رەخنەگرتن لە نووسينه كانى من، وه ك بۆشت دەرده كهوى، پيشه كيه كه له سەر هەموو بهيئيزى خۆيه وه هيشتان له چاو زيده هەزارى رەخنەكان بايه خيک پهيدا ده كاتهوه.

رەخنەكان له پيشه وه به رەنگارى وشەى «حەشارگە» بوون و خيرا به خيرا گوڤويوانه بۆ «هەشارگە». وا بزائم برىقوباقى «هەوشار» فيلى له چاوه درشتبينه كانى ئەو گوتارە كردوه و ناوبانگى سه گى «هەوشار» رپى زهلهى له پيش هەنگاوه بلاوه كانيدا هەموار كردوه. ئيتير له و په له په لهى رەخنەگرتنى بيچيدا ته له زگهى به ستوه بۆ هەلديري هەزاربه هەزارى ئەوتۆ گورسيشى بۆ شوڤر كه يته وه سهركه ل نايته وه. مرؤف كه هيندهى ئەو شوپتهى گوتارە كه له راستى و له به لهدى و له ئينساف دوور كه و ته وه، به كه س ناكړى جاريكى ديكه روى هەله بوونى له دروستى و روونبىنى و شاره زايى بكاته وه. به نمونە ده ليم، په كيك كه پيى داگرت له سەر ئەوهى قه لادزه كه ربه لايه هەرچى خەريتهى دنيا هه يه ناتوانى باوه ربه سه رهوبنه كهى هه لگيرپته وه.

وه ك له لاپه ره 9 ي كتيبولكهى «چەند حەشارگە...» دا نووسيموه: «حەشارگە جيى خو تيدا شاردنه وه و هيا شت تيدا شاردنه وه». وشەى «حەشار» يش له گەل فيعله ياريدەره كانى «بوون، كردن...» دا ناروات به لكوو تهنه فعلى «دان» به خۆيه وه ده گريت و ده گوتري «خۆى حەشار دا، حەشارت دەدهم...». هەر له م دوو رسته وه ش⁴ دەرده كه وپت كه مەرج نييه حەشارگە تهنه بۆ درنده بيت، تهنه ت راو كه ران به زورى بۆ بزنه كينوى و مەرە كينوى به كارى ده يئن، بۆ به رازيش زياتر «لانه به راز» رويستوه هەرچه ند مانيع نييه له وه دا حەشارگە شى بۆ به كار بيت چونكه ئاخوتن به به ريه وه هه يه وشه ييكي «عام» بۆ واتاى «خاص» به كار بهيئيت، وهيا «لانه به راز» كه هەر خۆى حەشارگە بيت... له راستيشدا به راز درنده نييه چونكه گياخوره، به لام من شهر به گوتارە كه نافرؤشم و به درنده حيسابكردنى به رازى لى به هه له ناگرم.

ههوشار ناوى ناوچه يه كى به رينى كوردستانى ئيرانه و سه گه كهى پى هه لده درپته وه، وه ك كه له پشده ردا ده لين سه گى «حەسار» مەبەستيان سه گيكه كه له ره سه نى سه گى ئەو دييهى «حەسار»⁵ بيت. ئە گەر «هەوشار» به واتاى «درنده» بن ده بى ريش هه بى بلين «شيري ههوشار، گورگى ههوشار...». هه لبه ت شتى وه ها له كدوولهى ته ريشدا نه بيستراوه...

كه حالوبارى «حەشارگە» ئەمه بى چ جيى ئەو سه رسوورانەى ناو گوتارە كهى تيدا نييه كه ديت و ده لى «نازانم بۆچى ئەم به ره مه ي ئەم ناوهى پيوه نراوه». گوناھيكي كتيبولكه كه و من و «حەشارگە» ش له وه دا نييه

⁴ ده گوتري «لەم دوو رسته وه ش» ههروه ك ده شى بگوتري «لەم دوو رسته شه وه» به لام تهنه ده گوتري «له تۆشدا، له كويه شرا» ناگوتري «له تۆشدا، له كويه راش».

⁵ وشەى «سه گ» به پيتى صاد نووسرا هى «حەسار» يش به پيتى سين چونكه خه لقه كه واين دەرده برن.

که گوتاره کهی «رۆشنیبری نوئ» له مهسه له که نابه له ده، بیگومان «سه رنجراکیشانی بازار» یش له خو نواندنی بی بنج و بناواندایه. له موکریان له جیاتی «حه شار، حه شارگه» دوو وشه ی «حاشار، حه شارگه» به کار دههینن.

به دوا ئەم سههوه زله ی گوتاره که له وشه و واتای «حه شارگه» دا ده بینین به لینی نر خاندنی ناوه رۆکی کتیبۆلکه که دراوه، که چی بیری بیری گوتاره که نزیکه باسه کانی «حه شارگه» نابیته وه و خوی له چه ند لایه نیکی ته عبیر و وشه کانی ده ئالینی ئه ویش وه ک که ئیستا روون ده بیته وه به شیوه ییکی یه کجار نابه له دانه. گوتاره که پیمان نالی ئه و پاشگرانه ی باسیان لی کراوه چین و چۆن، ناوگر له کوردیدا هه یه نییه، کۆتاییه کانی فیعلی ئاینده ی که سی سییه می تاک و دوه می تاک راناون راناوین، فیعلی «انتقالی، پیچه وانه» هه لده گرن قسه یان لپوه بکری یاخود هه ر ده بی باسه کۆنبوه کانی ریزمان بکوینه وه... من ئیستاش داوا له خوینه ران ده که م سه رنج بگره ئەم لیسته یه له شیوه گۆری فیعلی کوردی له و بارانه دا که من ناوی «انتقالی» و «انتقالی پیچه وانه» م لیناوان.

فیعلی عاده تی	شیوه ی انتقالی	شیوه ی انتقالی پیچه وانه
ده بم	ده بمی	ده بمی
ده چم	ده چمی	ده مچی
ده مه وی		
ده مدزی		
ده یه خه م	ده یه خمی	
ده که وم	ده کهومی	ده مکه وی
ده ئیشی (دیشی) / ده ییشی (ده ییه شی)		

ئاخۆ بۆچی فیعله کان هیندیکیان سی شیوه یان هه یه هیندیکیان دوو شیوه یان هه یه، که چی به شیکیان هه ر شیوه ی پیچه وانه یان هه یه، خو ناشکری دیارده که له ده فته ری زمانی کوردی بسریته وه هه ر له بهر ئه وه ی پیشتی بیری لی نه کراوه ته وه وه یا گوتاری وه ک هینه که ی «رۆشنیبری نوئ» ناتوانی پتوه ی خه ریک بیت وه یا ئه و به کاره ی تانه له گه ره ک و کۆچه ی نووسه راندا باو نییه.

با بزانیان گوتاره که چۆن به ناوه رۆکی «حه شارگه» وه خه ریک بووه. له پیشه وه گوتاره که چاوی هه لبه زیوه ته وه له به کاره ی تانی ته عبیری «شلکردنه وه» و وه های لی خیل و خوار بۆته وه هه ر ده لئی که وه و دیو جامه ی دیتوه. شلکردنه وه به عه کسی بۆچوونی گوتاره که نه پیشه کییه و نه ده سپیشخه رییه و نه سه ره تاشه، چونکه وه ک له واتا که یه وه ده رده که وی ئاسانکردنه. ده ته وی ده رمانیک وه یا خۆراکیکی وشک بوویه وه به کار به ی نیت، نه خته ک ئاوی تی ده که ی ت و به که وچکیک وه یا دارۆچکه ییک وه یا به په نجه کانت تیکیان هه لده شیلیت و شته ره ق هه لاتۆکه شل ده که یته وه، منیش له و روه رانه ی هه ره پیشه وه ی «حه شارگه» که دا ئه وه م کردوه. ئنجا ئه مه ش له به یندا نه بی، زمانی کوردیه و له ده قی خوی و به ریبازیکی کوردانه دا له گه ل خۆم هیناوه بۆ به رچاوی خوینه ری کورد ئیتر بۆ ده بی «نووسه را!» ی کورد ئه و دردۆنگیه ی له گه لدا بکات...

دوای ئەمه، گوتاره که ره‌خه‌ی له به‌کاره‌یتانی وشه‌ی «به‌رچاو» گرتوو و ده‌لی ((... چونکه هه‌رگیز کورد نالی «به‌رچاو‌کان»، به‌لکو کورد ده‌لی «ئاشکراکان» یاخود «دیارییه‌کان» یاخود «ئه‌وانه‌ی که له به‌رچاون» (...)). لیره‌دا مه‌علوم ده‌کری، ئەو که‌سه‌ی ره‌خه‌که‌ی گرتوو له‌وانه‌یه هه‌ر گوئیستی ئاخوتنی کوچه و کۆلانی گه‌ره‌کی شاره‌که‌ی خۆی بووه و فه‌ره‌ه‌نگی وشه‌کانی قسه‌ پیکردن و نووسینی زۆر هه‌زاره‌ چونکه وشه‌ی «به‌رچاو» به‌و واتایه‌ی من له‌و شوینه‌دا به‌کارم هیناوه‌ هی ره‌خه‌ له‌ی گرتن نییه مه‌گه‌ر له‌لایه‌ن ئەو جوهره‌ ییخه‌به‌ره‌ی زمانی کوردییه‌وه‌ بیت... که ده‌لی «هه‌رگیز کورد نالی...» وای له‌ی چاوهروان ده‌کری به‌قه‌ده‌ر هیزوپیزی وشه‌ی «هه‌رگیز» ی وه‌ها برنده‌ شاره‌زای کوردی بیت که‌چی، به‌ راستی، خاوه‌نی ئەو «هه‌رگیز» ه مافی به‌ ده‌یه‌کی له‌خۆبایبوونه‌که‌ی نییه. چهند جیتی په‌رۆشه‌ نووسه‌ری کورد له‌و ناوه‌رۆکانه‌ی که به‌ته‌مایه‌ لیئانه‌وه‌ بدوی هه‌لبیت و به‌ ته‌پکه‌ییکی وه‌ها بچکۆلانه‌ی «به‌رچاو و ئاشکرا» وه‌ بیت.

وشه‌ی به‌رچاو له‌و جیگه‌یه‌دا که من به‌کارم هیناوه‌ له‌ ئاشکرا و دیار به‌هیزتر و راگه‌ییتره‌ چونکه له‌وانه‌یه‌ چاو به‌سه‌ر شتی ئاشکرا‌دا بکشیت و فه‌رقی پی نه‌کات به‌لام له‌ نه‌دیتنی شتی «به‌رچاو» چ عوزری به‌ده‌سته‌وه‌ نامینی، تۆ سه‌ریکی نووسینه‌که‌ی من بکه‌ چۆن ده‌لیم «نووسینه‌که‌م روو له‌و ریزمانشناسانه‌ش ناکات که راهاتووی باسه‌ به‌رچاو و ناوده‌رکردوه‌کانی ریزمان...». هه‌قم هه‌یه له‌ خوینه‌ری کورد داوا بکه‌م له‌و ته‌عبیره‌ ساده و بی قورته‌م بگات، له‌وه‌ش وردیته‌وه‌ که‌وا من هه‌قی وشه‌ی «به‌رچاو» یشم پر به‌ پیستی واتاکه‌ی داوه که له‌گه‌ل «ناوده‌رکردوو» ی جوت ده‌هینم نه‌ک ئاشکرا و دیار، چونکه ناوده‌رکردووش وه‌ک به‌رچاو هی له‌ی بیئاگابوون نییه. ره‌خه‌گرتن کاره‌کی پر سووده، به‌لام ده‌بی ره‌خه‌گر گه‌ییشتیته‌ پله‌یک به‌سه‌ر بابه‌تی ره‌خه‌ لیگیراودا بنواریت نه‌ک له‌ نزمایه‌وه‌ ره‌خه‌ له‌و شتانه‌ بگریت که به‌سه‌ریاندا راناشکیت. ده‌بینیت، گوتاره‌که تا ئیستا حوکمی به‌کارنه‌هینانی به‌سه‌ر دوو وشه‌ی ریکوپیک و راست و ره‌وانی «حه‌شارگه‌» و «به‌رچاو» دا ده‌ر کرد، شلکردنه‌وه‌شی تاوانبار کردبوو، هه‌ر بزانه «ده‌ستوورات» یشی له‌ی مه‌نع کردین، بروا ده‌که‌م ئەم گوتاره‌ ئەگه‌ر ده‌سه‌لاتی ته‌واوی هه‌بی خواردنی «چه‌نگ سوته‌که‌ و په‌له‌په‌» ش له‌ عالم مه‌نع ده‌کات به‌وه‌دا که بلی هه‌رگیز کورد خواردنی وه‌های نه‌خواردوه‌...

وشه‌ی «ده‌ستوورات» یش وا دیاره‌ به‌لای نووسه‌رانی⁶ گوتاره‌که‌وه‌ عه‌نتیکه‌ بیت. من لیئان به‌ عه‌یب ناگرم نه‌یانبیسیتیت، به‌لام لیئان ناوه‌شیتته‌وه‌ به‌ په‌له‌ بریاری نه‌بوونی بده‌ن.

له‌ کوردیدا ریزه‌ی کۆ (واته: صیغه‌ الجمع) وه‌ک ده‌زانین چهند شیوه‌ییکی هه‌یه، هی له‌ هه‌موویان مه‌شووتر و شایعتر ئەوه‌ی به‌ له‌ زیادکردنی «ان» په‌یدا ده‌بیت وه‌ک: ژنان، پیاوان...

ریزه‌یه‌کی تایبه‌تی کوردی هه‌یه‌ بو «کۆ» کردن له‌ کاتی بانگکردندا وه‌ک که ده‌لین: کورینه، خه‌لقینه، مامۆستاینه‌...

⁶ گوتاره‌که‌ هاواریه‌تی، پتر له‌ یه‌کێک تیدا به‌شدار بوه. ئەوه‌ی راستیش بی، به‌ر له‌وه‌ی من بیبیم هه‌بوون ده‌یانگوت شیوازه‌که‌ی جوهره‌ گۆرائیکی به‌سه‌ردا هاتوو له‌ چاو جارانی... که خویندمه‌وه‌ منیش هاتمه‌ سه‌ر ئەو باوه‌ره‌ که وا یارمه‌تی دراوه، به‌لام له‌لایه‌ن ده‌ست و قه‌له‌میکی شلکه‌وه‌.

رېژېه كې يه كجار ده گمەنېش هه يه وهك: مېوه جات. له فارسيدا «حاصلجات، عملجات...» رېوېستوه. ده توانېن وشه ي وهك: «خورد هوات، سه بزهوات» يش له م جوړه وهيا له جوړي دواتر حېساب بكه ين.

رېژې چواره م ئه وه يه به خستنه سه ري «ات» پېك دېت، وهك، دېهات، مالات، باغات. ئه م رېژېه، به رېكهوت، نالي له شيعره كوردى - عه ره بيه ئامېزه كه ي «دروني لدار الشهرزور وبروده» به كاري هېناوه: فغابات داغات جرگ الشقايق.

وشه ي «دهستوورات» له وانه يه بهر ئه م رېژېه كه وتون، به زوړيش له نيوان كورده واريي دهشتوده ردا به كار دېت وهك كه ده لېن: دهستووراتي فه لاحت. جا ئه گهر ئه دېبېك و نووسه ريك و كوردېكي عاده تي نه بېستېت خه تاي من و زماني كوردى له وهدا نيه. وهك ده بېنيت نه گه ران به ولاندا چهن د كار ده كاته زمانناسي... به دوا دهستووراتدا گوتاره كه ره خنه يه كي قورس و نار ه واي له عېباره تيكي ناو «حه شارگه» گرتوه هېچيشي به سه ر هېچه وه نيه. گويا من له لاپه ره چواري كتي بولكه كه دا گوتومه «...لايه نه يه كجار بز و ورده كاني بچكوله نارېك و پېچه كاني رېژمان...». ئه م راگوېستنه له نووسينه كه ي منه وه بو ناو گوتاره كه هه له ي گه وره ي تېدا كراوه، هه ر ده شلېي به ئانقه ست چونكه هه له ي چاپ سنووري هه يه...

من له و لاپه ره يه دا ئه م هم نووسيوه «به لې بېگومان زه حمه تيي كاروباري زمان هه ر له ده ربړيني ده نكه كاني ئاخواتنه وه ده ست پې ده كات تا ده گاته كو تايي زه حمه ته زوړ ئه سته مه كاني لايه نه يه كجار بز و ورده كاني رېچكوله تاريك و پېچه كاني رېژمان». به راستي، من كه ئه م دار شته م په سه ند كرد، ئېستاش په سه ندرتي ده كه م، دوو ئامانجم ده رنه زه ر گرتبوو. يه كه ميان ده رخستني گرنكي و قولايي باسه كان، دوه ميشيان حورمه تگرتني خويته ري كورد له رېني دواندني به ته عبيري ئه ديبانه و شاره زايانه. تو سه رنج بده واتاي «زه حمه تي زوړ ئه سته مي لايه ني يه كجار بز و وردى رېچكوله ي تاريك و پېچه ك». وا بزائم ئه گه ر غه دري لې نه كرى، ئه م ته عبيره هې ره خنه لې گرتن نيه. تو له لاي خو ته وه به عېباره تيكي وهك «سه ره راي ئه وهش كه چي هېشتا ئاويستا، ئېسته هه ر به زمانكي مردوو...» ي ناو گوتاره كه ي بگره و پېم بلې ئايا گوتاريك خه ريكي ئه و «هه دار هه داراني» يه بېت مافي ره خنه گرتني ده مېنېت؟ كه سيك بيه وي راستي شتان تېبگات، ده زاني من له نووسينمدا، چ عه ره بي، چ كوردى، ده مه وي به پي ده سلات مافي ته وايي زمان بده م به نووسينه كه چونكه «ته عبير» و شيواز به شيكي بنجييه له به ره مي ئه ده بي، لېره به پېشه وهش گوتومه شيواز و ناوه روك له يه كدى جودا ناكريته وه چونكه «شيواز نما كردني ناوه روكه به ره و ده ره وه...» خو به زماني خو شم نه لېم، ئه وه نده به بهر نووسيني منه وه هه يه كه نووسينيكي وهك ئه و گوتاره پتر هه لوه ست له ئاستيدا بكات و دره نگر به ربېته گياني و شاره زايانه تر خوي لې به سه هوو ببات. كه ئه مه بو خو م داوا ده كه م بو هه موو كه س و له هه موو كه سي داوا ده كه م... خولاسه!

ئنجنا نوره ي وشه ي «حېسابان» ه.

گوتاره كه لېي به عه يب گرتوم كه گوتومه «خوينده واري عاده تيشم له حېسابان ده رهاويستوه...» له وهدا گويا وشه ي «حېسابان» هې كوي ره دېيه كه... به لام نووسه راني گوتاره كه له خو يان كه وتونه ته گومانه وه نه كا وشه كه هه ر به كار هيناني تاكه يه ك كوي ره دي نه بېت ئېتر به خي ري خو يان ئه مه شيان هاويشتوته سه ر كوي ره دي كه وه «ئه گه ر زوړ به رفراوانيش به كار هاتېن هه رگيز له ناوچه يه كي بچكوله زياتر ته جاوه ز ناك...» من نووسه راني

گوتاره که سه‌غلت ناکام به‌وه‌دا لیان پیرسم، کام کویره‌دی؟ کام ناوچه؟ هه‌قمیشه لیان پیرسم چونکه دیسان وشه پفدراوه‌که‌ی «هه‌رگیز» یان به‌کاره‌یناوه.

له‌گه‌ل ئەمه‌شدا که گوتاره که لی‌ره‌دا بایی فهرقی نیوان شه‌و و رۆژان (بینه‌ ده‌لیم رۆژان - نه‌ک رۆژ) له‌ جه‌وه‌ه‌ری زمانی کوردی دوور که‌وتۆته‌وه، هه‌ر سپاسی ده‌که‌م چونکه‌ خیرایی پی‌ کردم له‌ ره‌واندنه‌وه‌ی تاریکایی به‌ دوری یه‌کیک له‌ خاسیه‌ته‌ بنجیه‌کانی ته‌عبیری کوردی که‌ تا ئیستا قسه‌ی لیوه‌ نه‌کراوه، خو‌شم ده‌رفه‌تم نه‌بوه‌ روونی بکه‌مه‌وه، هه‌ر به‌و نیازه‌ش که‌ له‌ گه‌ل ئەندامانی «لیژنه‌ی زمان و زانسته‌کانی» کاتی گه‌یشتینه‌ باسی «سینتاکس» لی‌ بکو‌لینه‌وه، به‌لی به‌و نیازه‌ خو‌م له‌ باسه‌که‌ ده‌دزیه‌وه‌ بو‌ فه‌رمانی پی‌ویستتر، به‌لام‌ وا، خوا‌ورا‌ستان، له‌ سایه‌ی ئەو گوتاره‌ هه‌لی ساغکردنه‌وه‌ی به‌کاره‌ینانی ریژه‌ی کو‌ له‌ راسته‌ ئاخوتنی کوردیدا هه‌لکه‌وت و منیش به‌ چاکه‌ی زمانی کوردی و بو‌ سوودی ئەوانه‌ی وه‌ک نووسه‌رانی ئەو گوتاره‌ له‌ باسه‌که‌ به‌سه‌هو‌و چون له‌ سه‌ری ده‌نووسم.

یه‌کیک گو‌ییستی شیوه‌ جو‌رجۆره‌کانی ئاخوتنی کوردی بو‌ویت، وه‌یا هه‌ر نه‌بی سه‌رنجی له‌ ناوی به‌شیک‌ی زۆری ئاوا‌ییه‌کانی کورده‌واری گرتبیت، هه‌ست به‌ دیارده‌ی «ئاشقه‌کو» یی ده‌کات، واته‌ له‌ کوردیدا گه‌لیک جار ریژه‌ی کو‌ به‌سه‌ر ریژه‌ی تاکدا ته‌رجیح ده‌دریت. بی‌گومان ئەو ته‌رجیح‌دانه‌ له‌ خو‌وه‌ و بی‌ مه‌به‌ست و بی‌ سوودی «بلاغه‌» نییه، واته‌ کاریکی بیلزوم و بی‌جی نییه‌ چونکه‌ هه‌رجاره‌ له‌و ریژه‌ کۆیان‌دا مه‌به‌ستیکی تایه‌تی ئاخپوه‌ر جیبه‌جی ده‌کری. به‌لای باوه‌ری منه‌وه‌ له‌ بنه‌ره‌تا ئەم به‌کاره‌ینانه‌ی ریژه‌ی کو‌ بو‌ «به‌ گه‌وره‌ترین» و «تغلیب» سه‌ری هه‌لداوه، دیارده‌که‌ش به‌م شیوه‌یه‌ روون ده‌بیته‌وه:

- 1- ناوی زۆر ئاوا‌یی کورد به‌ «ان» ی کو‌ کۆتایی دیت. وه‌ک: خدران، حاجی ئۆمه‌ران، قه‌لاچوالان، پشت‌ ئاشان، سه‌رسییان، ئاوده‌لوکان، سه‌رکه‌پکان، باس‌موسیان، کاولوکان... مه‌یلی به‌کاره‌ینانی ریژه‌ی کو‌ له‌م ناوانه‌ به‌ تیکراییی و له‌ سێ ناوی «خدران، حاجی ئۆمه‌ران، ئاوده‌لوکان» به‌ تایه‌تی زۆر ئاشکرایه، هه‌لبه‌ت ناوی دیکه‌ی وه‌ک ئەمانه‌ش له‌ زۆر زۆرت‌ره.
- 2- مه‌یلی به‌کاره‌ینانی ئەم ریژه‌یه‌ وا ده‌کات ئاخپوه‌ری کورد له‌ به‌دوا یه‌کت‌ردا هاتنی دوو ناویش «ان» یک بخاته‌ کۆتاییانه‌وه‌ وه‌ک که‌ ده‌لین «خدر و مرادان توتنه‌که‌یان داشت - فاتم و هه‌مینان مه‌ره‌که‌ ده‌دۆشن...». گو‌یم لی‌ بو‌ه‌ گوتراوه‌ «به‌یتی مه‌م و زینان»، «مه‌که‌که‌ و مه‌دینان...». هه‌ر به‌ دوا ئەمانه‌شدا «بانگی شیوان...»، «بانگی خه‌فتان...».
- 3- وا ده‌بی به‌ نیازی ریژلینان له‌ حاله‌تی «اضافه‌» شدا که‌ هیچ واتای کۆی تیدا نییه‌ «ان» ه‌که‌ به‌ کار دیت وه‌ک که‌ ده‌لین «عه‌ولای عومبه‌ران - مه‌به‌ست «عبدالله بن عمر» ه‌ - برایمی مه‌لا زیندینان..».

پی‌ویسته‌ لی‌ره‌دا لایه‌نیکی دیکه‌ی ئەم دیارده‌یه‌ش روون بکه‌مه‌وه‌ چونکه‌ وا پی‌ ده‌چی سه‌رله‌به‌ری دیارده‌که‌ به‌لای ئەو گوتاره‌وه‌ له‌ تاریکایی‌دا.

ئاخپوه‌ری کورد مه‌یلی بو‌ ئەوه‌ ده‌روات که‌ وا له‌ دوو حاله‌تی «اعرابی» دا وشه‌ بخاته‌ سه‌ر ریژه‌ی کو‌، دیاره‌ که‌ ده‌شلیم «اعرابی» مه‌به‌ستم لایه‌نی به‌لا‌غی نییه‌.

حاله‌تی یه کهم ئه‌وه‌یه که وشه «مفعول» وه‌یا وه‌ک مه‌فوعول وا بی‌ت، هه‌رچه‌ند ئه‌م راس‌تیسه‌ش مه‌نعی ریژه‌ی کۆ له‌ حاله‌تی «فاعلیه» و «مبتداً وخبر» ناکات. لی‌ره‌دا مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه بلی‌م به‌ زۆری له «مفعولیة» دا وشه‌کان پتر به‌لای ریژه‌ی کۆوه‌ ده‌بردین. به‌ نمونه‌:

ده‌گوتری «به‌ دیناران خۆی رزگار کرد...» لی‌ره‌دا «دیناران» له‌ ژیر تاوی پریپۆزیشن «حرف جر» دایه. که «دینار» ه‌که بکه‌یته «فاعل» به‌ عاده‌ت ده‌لیی «دینار رزگاری کرد وه‌یا رزگاریان کرد- نالیی دیناران رزگاریان کرد». وشه‌ی دینار له‌م رسته‌یه‌ی دواییدا «دینار رزگاریان کرد...» هه‌لده‌گرئ وه‌ک کۆ مامله‌تی له‌گه‌لدا بکری له‌و روه‌وه که مه‌به‌ستم جنسی دیناره و له‌ واتادا کۆمه‌له‌ دینار ده‌گرته‌وه، ده‌شکرئ مامله‌تی تاکي له‌گه‌لدا بکری چونکه وشه‌که بۆ تاکه.

له‌ حه‌یراندا ئه‌مه ده‌بیه‌یت: کیژ ده‌لی چ عه‌ییم نینه و چ عه‌یابم لی مه‌گرن.

سه‌رنج بده وشه‌ی «عه‌یب» که له‌ پێشه‌وه وه‌ک «مبتداً» هاتوه‌ رواله‌تی وشه‌که تاکه و نه‌گوترا «عه‌یابم نییه» به‌لام چونکه مه‌به‌ستم له‌ وشه‌که «مطلق» ی عه‌یبه «خبر» ه‌که‌ی خراوه‌ته ریژه‌ی کۆ و گوترا «نینه» نه‌گوترا «نییه». به‌لام جاری دوهم وشه‌ی «عه‌یابم» چونکه له‌ حاله‌تی «مفعولیة» دایه ریژه‌ی کۆی بۆ به‌کار هینرا. ئه‌م مامله‌تجودایه‌ی حه‌یرانی کوردی له‌گه‌ل وشه‌ی «عه‌یب» دا کردوه‌تی ده‌که‌ویته به‌ر حوکمی ئه‌و ده‌ستووره‌ی «کۆکردن» ی مه‌فوعول و «تاک هینشتنه‌وه» ی فاعیل و «مبتداً»، به‌لام له‌ گوتاره‌که‌ی «کوردواته‌نی» دا مامله‌تیکی ئه‌وتۆی کراوه هه‌تا بلیی دووره له‌ دروستی. له‌ ستوونی سیه‌می گوتاره‌که‌دا «هه‌ن و نییه» به‌کار هاتوه له‌مه‌شدا «هه‌ن» بۆ کۆیه و «نییه» بۆ تاکه بی ئه‌وه‌ی هه‌چ هۆیه‌کی ئه‌و مامله‌تجودایه‌ی هه‌بی له‌ رسته‌که‌دا یا له‌ خودی وشه‌کاندا. یا ده‌بی بگوتری «هه‌یه و نییه» یاخود «هه‌نه و نینه».

حاله‌تی دوهم ئه‌وه‌یه که ئاخپوه‌ری کورد پتر هه‌ز به‌ کۆکردنی مه‌فوعول له‌ ریژه‌ی تاینده «مضارع» دا ده‌کات نه‌ک رابردوو و ئیستاکه (مه‌به‌ستم له‌ ئیستاکه ئه‌و رستانه‌ن که فیعلی ئاشکرایان تیدا نییه وه‌ک، من دارام، تۆ منالیت، ئیمه به‌قالین...). به‌ نمونه، خه‌لک به‌ راشکاوی ده‌لین، مامزان راو ده‌که‌م، شوتیان ده‌شکینم، خانوان ده‌رمینم... له‌ به‌یتی فۆلکلۆری گالته‌ئامیز گوتراوه: «حه‌یران وه‌ره له‌سه‌ری سه‌فینی، چاوه‌کی کۆره، ئیکی نابینی، ده‌ست لۆ هه‌ناران ده‌با هه‌نجیران ده‌پچرتی». وشه‌ی «هه‌ناران» که‌وتۆته ژیر تاوی «لۆ» ی پریپۆزیشن و فیعله‌که‌ی «ده‌با» ش که کاری تی ده‌کا ریژه‌ی تاینده‌یه، دیاره وشه‌ی «هه‌نجیران» یش مه‌فوعولی فیعلی «ده‌پچرتی» یه که له‌ ریژه‌ی تاینده‌دایه. ئه‌م خۆشجله‌وییه‌ی «مفعولیة» بۆ ریژه‌ی تاینده له‌ رابردوودا ده‌رناکه‌وی. به‌ راشکاوی ناگوتری «مامزانم راو کرد، شوتیانم شکاند، خانوانم رماند...» له‌م حاله‌ته‌دا وشه‌کان له‌ شیوه‌ی تاکدا ده‌مینه‌وه به‌لام واتا گشتیه‌که‌یان به‌ره «کۆ» ده‌باته‌وه وه‌ک «مامزم راوکردن، شوتیم خواردن...» سه‌یری چۆن راناوی «ن» ی کۆ خرایه‌ دوای فیعله‌کانه‌وه هه‌رچه‌ند فاعیله‌که‌شیان ئاخپوه‌ری تاکه، وشه‌ی مه‌فوعوله‌کانیش هه‌ر تاکه.

حاله‌تی هه‌یه مه‌دحی تیدایه به‌ گشتی ریژه‌ی کۆی بۆ به‌کار دیت وه‌ک: دارا کورپی پیاوانه، زیبا گۆلی باغانه، ژیرۆ به‌چکه‌ی شیرانه.

لهو شوینانه دا که رېږه رېږه کۆ به رفه راح نییه و پښوئستیشمان پتی ههیه هه میسه ده توانین به هینانی نیشانهی ته عریف و شان بکهینه کۆ وهک: پیاوه کان هاتن، ژنه کان چیشتیان لینا، هه ناره کانم برده بازار.

حاله تیکی دیکه ش ههیه پیوهندی به به لاهه ته وهیه، له ویشدا وشه ی «تاک» ده لاله تی «کۆ» ی ده بیته، ئه ویش ئه و حاله تهیه که له وشه که دا مه به ست «مطلق» ی واتای کۆ وهیا کۆمه لیکي نامه علوم بیت نهک چهند که سیکي دیار کراو، گوتراوه:

«ده ربه ندی رې نه بوو، کوران کرده رې» لیره دا «مطلق» ی کور مه به سته.

که گوت «ژنان سماقه که یان رې» ویستوته بلئیت به رهی ژنان نهک پیاو سماقیان رنیوه.

ده لئی: پیاوان شاییه که یان به تال کرد، گورگان مه ره که یان له بن هینا، مریشکان ماشه که یان به ره لالا کرد...

تاقمیک وشه ی ناوی کات ههیه له حاله تی «ظرفیه» دا حهز له رېږه ی کۆ ده که ن وهک:

- به هاران گه ران خو شه - واته، له به هاراندا گه ران خو شه.
- شه وان به تیری ده نووم - مه به ست «له شه واندا» یه.
- سبه یان زوو هه لده ستم - ده ته وی بلئی «له سبه یاندا».

ده بی بشلیم راناوه کانی که سی «ئیمه، ئیوه، ئه وان» هه روه هاش ناوی ئیشاره «ئه مانه، ئه وان، هه وان...» له هه موو حالاندا داوای رسته ی سه ر به «کۆ» ده که ن وهک: ئیمه رۆیشتین، ئیوه ده نون، ئه وان ئازان، ئه مانه قوتابین، ئه وان هه لاتن، هه وان به ر خه که یان کوشته وه...

مه یلی به کارهینانی رېږه ی «کۆ» له م سی به یته ی مه لای ئیبنو ئاده میس به دیار ده داته وه:

هه وران کرده گوله گول

میکائیلا ئه توش ده ی

توتن و ماشان بر شینه

ده با نۆش بیته سه ر ده ی

رۆمی ئه وا په یا بوون

کوتوبخانان ده که ن «طی»

جا که من بییم له م رپیازه یه کجار روون و ره سه ن و راست و دروسته ی ته عبیری میژو کردی زمانی کوردییه وه بلیم «... له م نووسینه مدا خوینده واری عاده تیشم له حسابان ده رهاویشته...» هه قمه چاوه نووری ئافه رین لیکردن

بم نهك توانج تى گرتن. من چوزانم نووسهري كورد ههيه تا ئەم رادهيه نابه له دى زمانه كهى بيت؟ بهو پييه دهبي تهعبيري «چوزانم» يش، كه تازهم به كارهيتنا، له توانجان بپه ريتمهوه، وشهى «بپه ريتمهوه» ش له دهست رهخهنى كال و كرج رزگار بكهم.

به كارهيتناني «حيسابان» لهو شوپتهدا، سه رهراي تهوهى له ريبازى زنده دروستى كورد ييه وه بو ناو نووسينه كهى من هاتوه، مه به ستيكى بنجيشى راگه يانده، من كه ده ليم «له حيسابانم ده رهاويشته» ريم ههيه بليم مه به ستم حيسابى زمان و تهدهب و تيكراي روشنبيرييه كه ده كاته وه چند حيسابيك و واتاي «كو» به دهسته وه دهدهن، به لام له راستيدا مه به ستم حيسابى ناو تاكه باسى ريزمانه به نيازى تهوهى كه له هه موو سه روبه ريكى ريزمانى ده ربه او ويزم، دياريشه ريزمان صهد سه روبه رى ههيه.

به خو رايى نيه هينده له نووسهري كورد ده پاريمه وه كه خامهى خو ي رايى بهو تهعبيره رهسهن و به ليغانه ي كه له شيوه جور جور ه كاني تاخواتنى كورديدا ههن. نايج و ناشى تهعبيري كوردى رهسهن كويز بكر يته وه ههر له بهر تهوهى نووسهران نه يانبيستون. بيگومان هه چى تهعبيري نامه تلووف ههيه ته گهر هى ناوچهى تهو نووسه رانه بايه ئيستا ده بوو به شيوه تهدهبى كوردى چونكه ده بينين غه له ته كاني تهو ته رزه شوپته خه ريكن خو يان به سه ر شيوهى ته ده بيماندا ده هينن (وهك: تيايا و شتى ديكه ش).

رهخهنگرتن له به كارهيتناني «ده رهاويشتن» يش، وهك له گوتاره كه دا كراوه، هى سه راوى و سافيلكه يى گوتاره كه يه و چ پيونه دى به زمان و ريزمان و روشنبيري و رهخهنى ره واوه نيه. منيش و توش له وه دا نازادين بليين له حيسابانم ده رهاويشته - ده رمهيتناوه - لام داوه - دوورم خستوته وه... خو نايه ين هه رجاره ويستان وشه ييكى فه رهنگ بو مه به ستيك به كار به نين پرس به نووسه راني تهو گوتاره وه يا لايه نيكي ديكه بكه ين، ته نها ته وه نده هه يه وشه ي «ده رهاويشتن» لهو شوپته دا كه به كار مه يتناوه له بارتر و راستتر و به ليغتره له «ده رهيتان» چونكه من كه ده ليم «ده رمه اوويشته» خو م له ناو باسه كه دام و تهو كه سانه ده رده هاو ويزم بو ده ره وه، ته گهر بليم «ده رمه يتناوه» ده بي خو م له ده ره وهى باسه كه بم. به نمونه كه تو خو ت له ناو چالدا خو ل بو ده ره وه فرئ بده يت ده لى «هيندهم خو ل له چاله كه ده رهاويشت» به لام كه به ده ولكه قور هه لكيشيت بو ده ره وهى بير ده لى «هيندهم قور له بيره كه ده ره يتنا...» ته مه ش له به ده بيه رووتره و يه كيك فه رقى پى نه كات گونا هه دم له زمان و تهدهب بدات چونكه گه نجى تازه پيگه يشتوو به هه له ده بات، رهنگه له دوار و ويزيشدا بيتته رابه ر بو سه رچاوه ي ليكدانه وهى نادروست.

ههر لهو كاته دا كه گوتاره كه رهخه له «حيسابان» ده گريت هه له يكي گه وره ي ريزمانى كرده كه ته ويش ده چيته نيوان باسيكه وه رهنگه تا ئيستا زماناسانى كورد قسه يان ليوه نه كرد يت. گوتاره كه له قالبي خو شاره زا كردندا ده لى «جا نازانم چو ن ليره دا له سه ر چه په يره وي به كار هاتوه». له م رسته يه دا دوو وشه ي پرسيارى «چو ن، چه» هاتوونه ته سه ر يه ك مه به ست ته ويش «به كار هاتن» ه چونكه مه به ست ته وه يه بيرسى «چو ن به كار هاتوه؟ له سه ر چ په يره وي به كار هاتوه؟». له كورديدا، هه ره وك له هيج يه كيك لهو زمانانه ي من تيان ده گه م، جا يه ز نيه له يه ك رسته دا دوو جار ان له يه ك شت بيرسريت. تو ريت نيه بلى «كه ي ده چيته كوئ - چو ن ته تو كيت - بو چى كوا خو اردنه كه...» هه ره وك له عه ره بيشدا ناگوتري «متى تذهب الى اين - كيف هو من - لماذا الى متى تضحك». جار يكيان بو پيگه نين له منداليكى خو مم پرسى «ته رى ئيمه كه نكي چ ده كه ين؟»

مندالە کهش ته‌واویک پیکه‌نی. ئەم راستییه سه‌ره‌تاییه ته‌گه‌ر باسیشی لیوه نه‌کرایه‌ی هی نه‌زانین نییه، ئیتر نازانم بلییم هه‌له‌ تیدا‌کردنی له‌ چیه‌وه هاتوه.

کوردی له‌ گه‌ل عه‌ره‌بی له‌مه‌دا جووت ده‌رۆن، به‌لام له‌ به‌کاره‌ینانی «تایا» و «هل» دا له‌ یه‌کدی ده‌ترازین. کورد ده‌لی «تایا کێ ده‌وێری له‌م رازه‌وه سه‌رکه‌وی». له‌ عه‌ره‌بیدا ناگوتری «هل من یستطیع التسلق؟...». فارسییش وه‌کوو کوردییه. له‌مه‌وه ده‌رده‌که‌وێت «تایا» ی کوردی له‌ رووی هه‌یه‌وه ناگاته «هل» ی عه‌ره‌بی، به‌لکوو هه‌ر بای «یا تری» پرسیا‌ری تیدا‌یه چونکه ده‌گوتری «یا تری من سیفوز بالجائزه - یا تری هل سیاتی زمان؟...».

به‌ دوا ئەمه‌دا ره‌خه‌نیکی ناله‌باری دیکه‌ی له‌وه‌دا گرتوه که من گوتومه نووسینه‌که‌ی ناو «حه‌شارگه‌...» رووی له‌ خوێنه‌رانی عاده‌تی نییه، ئەو ریزمانناسه‌شی به‌ به‌رچاوه‌وه نه‌گرتوه که هه‌ر خه‌ریکی باسه‌ به‌رچاوه‌کانی ریزمانن... گوتاره‌که ئەم قسه‌یه‌ی منی وه‌ها له‌ قه‌له‌م داوه که گویا قسه‌که خۆی به‌ «سه‌نگی محه‌ک» داناو له‌ دانانی پله‌ی خواروژوور بۆ خوێنه‌ر و رۆشنی‌بیرانی کورد... هه‌لبه‌ت ئەم بۆچوونه‌ی گوتاره‌که هه‌چی به‌سه‌ر هه‌یچه‌وه نییه و خۆ به‌سه‌ه‌و‌بردنیکی ئانقه‌سته بۆ تا‌که مه‌به‌ستی ره‌خه‌ن... بابزانین من چیم نووسیوه.

له‌ لاپه‌ره‌ چواری «حه‌شارگه‌...» دا ده‌لییم «من له‌م گوتیه‌مه‌دا به‌سه‌ر ئاخپوه‌ری عاده‌تیدا ده‌کشم...» دواتر هه‌ر له‌و لاپه‌ره‌یه‌دا ده‌لییم «ئه‌وه‌ی راستی بێ له‌م نووسینه‌مه‌دا خوێنده‌واری عاده‌تیشم له‌ حیسابان ده‌رهاویشتوه». ئنجا له‌ لاپه‌ره‌ پینجا ده‌لییم «نووسینه‌که‌م روو له‌و ریزمانناسانه‌ش ناکات که راهاتووی باسه‌ به‌رچاو و ناو ده‌رکردوه‌کانی ریزمانن...».

که‌واته‌ من رووی قسه‌م له‌م سێ تا‌قمه‌ی خواره‌وه نییه:

- 1- ئاخپوه‌ری عاده‌تی
- 2- خوێنده‌واری عاده‌تی
- 3- ئەو ریزمان‌شناسانه‌ی که له‌ باسی به‌رچاو و ناوده‌رکردو راهاتوون.

ئێستا، من که‌ دیم دوای ئەو ته‌رزه‌ ره‌خه‌ن یه‌کجار سافیلکه‌ی نیو گوتاره‌که‌ چاو به‌و نووسینه‌ی ناو «حه‌شارگه‌»- دا ده‌هه‌تمه‌وه پتر له‌ «حیساب به‌ده‌ر» کردنی ئەو سێ تا‌قمه‌ رازیم چونکه به‌ راستی، باسه‌کانی ناو «حه‌شارگه‌» هی وه‌هایان تیدا‌یه چاوی یه‌کجار وردبین و زیه‌نی خۆته‌رخان کردو نه‌بێ هه‌ر تا‌قه‌تی خوێندنه‌وه‌شیانی نییه‌ چ جایی هه‌زمکردنیان. له‌مه‌ش بترازی هه‌قی خۆمه‌ بلییم نووسینی من روو له‌ فلانه تا‌قم و فیسار جه‌مات ده‌کات وه‌یا ناکات هه‌ر وه‌ک هه‌قی تۆ و هی تریشه‌ نووسینه‌کانتان به‌ره‌و ئەو لایه‌نه‌ بکه‌نه‌وه که ئاره‌زۆتانه له‌ که‌سیستان به‌ عه‌یب ناگیرێ رووی قسه‌تان له‌ هه‌موو عاله‌م نییه. هه‌لبه‌ت قسه‌که‌ی من له‌ وه‌هم و وپینه‌ و خه‌یاڵشدا ئەوه ناگه‌یه‌نی که‌ وا من ئەو خه‌لقه‌م بربر کردوه و پایه‌ و روتبه‌ی سه‌قافه‌تم بۆ هه‌ر بره‌یان ده‌ست نیشان کردوه. له‌گه‌ل ئەمه‌شدا ئیمه‌ بمانه‌وی و نه‌مانه‌وی عاله‌م له‌ خۆوه‌ بێ خواهشتی من و تۆ بربر و خوار و ژوورن، ته‌نانه‌ت قوتابی قوتابخانه‌کان به‌سه‌ر بیست و ئەوه‌نده‌ پله‌یه‌دا دابه‌ش ده‌بن، مامۆستا‌کانی فیرگه‌ به‌رزه‌کانیش چه‌ند پله‌ی به‌رز و نزمیان هه‌یه... یه‌کیک نه‌ختیک ئینساف به‌کاربه‌یتیت ده‌توانی مافی ئەو ته‌رزه‌

قسەيەم پى بدات كە بىت و سەيرى ئەو مەتەلە بچوكەي سەرەتاكانى لاپەرە 17 ى حەشارگە بكات و بيهوى تىبگات بۇچى لە دوو فيعلى «دەمگرن، دەمگرن» دا راناوه كان دەورى فاعيليهت و مەفعوليه تيان لە فيعليكەوه بۇ ئەوى دىكە دەگۆرئ! بەر لەوهى نووسىنەكەي من ئەم پرسىارە ھەلستىنيت چ رېزمانشناسىكم نەدیت خۆى لە پرسىارەكە گەياندىت. كەس نەھات بلئى بۇچى راناوى «م» لە «دەمگرن» دا مەفعولە و لە «دەمگرن» دا فاعيلە، ھەر وہا راناوى «ن» لە فيعلەكەي بەكەمدا فاعيلە و لە ھى دوەمدا مەفعولە كەچى ھىچ كامىكىشيان جىنگەي خۆيان نەگۆرپوہ...

زۆر بەداخوہە گوتارەكەي «رۆشنىبرى نوئ» ھەر جارە كە لە قورتىكەوہ ھەنگاۋ ھەلدتتت يەكسەر و دەرلەحزە دەكەويتە قورتىكى گەورەتر و قوولتر، وەك ھەر ئىستا دەبىنيت تەپەي لە بنى بىرىكى چەند قوولەوہ ھىتاوہ. ئەم جارەيان ھەلكىشانەوہى گوتارەكە بۇ دەرەوہى ئەو بىرەي تىي كەوتوہ لە دەسەلاتى كەسدا نىبە ئەگەر گوتارەكە تاقت و تىنىكى زۆر نەداتە خۆى و بەوہدا نەختىك شارەزايى لە بەدەھياتى زمان و فۆنەتىك پەيدا نەكات چونكە بەراستى نەشارەزايى و كۆپرەوارىي گوتارەكە لەوانە نىبە ھىچ ماملەتىكى خويئندەوارىي لەگەلدا بكرىت. ئەو ھەلە زلانە كە ھەر ئىستا ھەليان دەوہشىنمەوہ ھىكايەتى كابرانى نەخويئندووم بە بىر دەھىنيتتەوہ كە لە جياتى نووسىنى «مار» ھەستا خەتىكى جىنگلاوى كىشا و بە ماری تىنگەيشت كۆلىكىش كەيفى بەخۆى ھات.

بە دوا بەند و باوہ بىبنجەكەي «لە ھىسابان دەرھاويشتوہ» گوتارەكە ئەمجارەيان قوول و باسكى سافىلكەيى خۆى بە شمشىرى خامە كۆلەكەيەوہ لە ئاشەكانى «سانكۆپانزا» ھەلمالىوہ و رەخنەي لەوہ گرتوہ كە لە لاپەرە سىي «حەشارگە...» دا گوتومە «...كابرايىكى رۆزاوايى ناتوانى دەنگى لامە قەلەوہكەي ناو وشەي اللە دەربرىت...» گۆيا بەمەدا من فەرقى نىوان «پىت» و «دەنگ» ناكەم... دەك مالى ھەلە و نەشارەزايى خراب بى، چۆن دەزانى رەتەلى و ھەناقۇلا بە مروؤف ببات، ئەو مروؤفە ھەرچى دەبى با بى!!

ئىستا دەبى كە دەرسى ئەلفبىتەكە بە قوتابى پۆلى دوەمى فىرگەي سەرەتايى دەلئيت منىش لەسەرەخۆ و بە زمانى ساوايان بە گوتارەكەي «رۆشنىبرى نوئ» بلئىم، چ زاراوہى «لامى قەلەو» بەكاربەينم و چ شكلى «ل» بنووسم ھىچ كامىكىان «دەنگ» نىن چونكە دەنگ دەبىسرى و نادىترى و ناووسرى و ناوھىنانىشى بارستى نابت. ھەرەك كە گوتم «دارا» رەمزىكم بەكارھىتاوہ بۇ ناسىنەوہى ئەو كەسەي مەبەستمە، ھەرەھاش كە نووسىم «ل» وەيا گوتم لامى قەلەو وەيا ناويكى دىكەي لىبنىم، لە ھەموو حالاندا رەمزىكم بۇ دەنگىكى دياركراو بەكارھىتاوہ. گوتارەكەي «رۆشنىبرى نوئ» ش كە بەوپەرى بايىوونەوہ وا دەزانى شكلى «ل» دەنگە، بە تەواوى لە زانستى فۆنۆلۆجى پىسترى بووہ و چ پىوہندىي بەو كارەوہ نەماوہ. دەتوانم بلئىم كە يەكىك نەيزانى زاراوہى «لامى قەلەو» ناويكە بۇ ناسىنەوہى دەنگىكى مەعلوم ھەرەك «دارا» ناوہ بۇ كەسىك، دواترىش واى زانى شكلى «ل» دەنگە، ئەو تەرزە كەسە يەكجار بە درەنگەوہ لە ھەلەي خۆى دەگات، يەكجار بە زەحمەتىش دىتە سەر رىبازى تىگەيشتنى باسەكانى زمان.

ئەمە لە لاينكەوہ، لە لاينكى دىكەشەوہ با موژدە لەو گوتارە بىت، كە لە باسى فۆنەتىكى كوردى و عەرەبىدا بگوترى دەنگى قاف و دەنگى لامى قەلەو و دەنگى شىن... باشتەرە لەوہى بنووسرى «ق، ل، ش» چونكە لەوانەيە شكلى «ق» لە دەمى چاپكردندا بە «ف» بنووسرىت وەيا شكلى «م» بە «و» بگۆرىت. ھەلە كردن لە نووسىنى شكلى ئەو پىتە كوردىيە و عەرەبىيەنى كە وىتەي وەك خۆيان لە ئەبجەدىيەدا ھەيە ئاسانترە لەوہى ھەلە لە

نووسینی ناوی پیتته کان بکری (دهلیم ناسانتره، نالیم ههله کردن له نووسینی ناوه که مومکین نییه) چونکه مه علومه شکلی «ف» له گهله «ق» خزمن به لام ناوی «فی» زه حمه ته به ههله بیته «قاف».

له ئینگلیزیدا ئەم کاره ئاسان نییه چونکه زۆر له دهنگه کانی ئاخوتنی ئینگلیزی به دوو سی شکل دهنوسرین وهک که دهنگی «ج» جاریکیان به «ز» و جاریکیشیان به «d» و جاری سییه میشیان به «g» دهنوسری «judge – جهج – education – ئیجوکیشن»، دهنگی «ک» دهشی به «ch, q, k, c» بنوسریت، بهو پییه ههر جاره دهبی بلی «فلانه دهنگ، وهک که له فلانه وشه دا دهرده بردریت» ئنجا ده توانی مه به ستت روون بکه یته وه. ههر له بهر ئەم گرفته یه ده بینین ئەو زمانانه ی که به پیتی لاتینی دهنوسن ئەلفووییه کی تایبه تیان بو فونه تیک داناوه تا کوو بتوانی مه به ست به چاکی روون بکریته وه، سهیری فهره ننگه کانیشیان بکه یته ده بینی زوربه ی وشه کانیان دووباره به پی هاتنه ده ریان له دهمه وه دهنوسرینه وه.

خوینتهر سه رنج له و قسه ره خنه لینگیراوه ی من بگری که گوتومه «دهنگی لامی قه له وه» ده بینی و ویستومه دهنگی ناو وشه ی «الله» ی عهره بی پی بناسینمه وه، ته نانه ت نیشانه ی «شده» شم خستوته سهر وشه که وه (بنواره دیری ده یه می لاپه ره سی کتیبولکه ی حه شارگه). جا که من مه به ستم دهنگی ئەو لامه ی نیو وشه ی «الله» بیت چون ده توانم بلیم دهنگی «ل»؟ که ی له عهره بیدا وشه ی «الله» هه یه؟ خوینته ران با سهیری رسته کانی دوا ی ئەو «الله» یه بکه ن و بینن چون له هه موو حالاندا شکلی پیتته کانم بو ناساندنی دهنگه کان نووسیوه (وهک که گوتومه دهنگی «ح» و دهنگی «ق» دیری ده یه م و یازده می هه مان لاپه ره) ئنجا سهیری لاپه ره شه ش بکه که دهلیم راناوی «م»، راناوی «ن»... دواتریش برۆ بو لاپه ره ده، یازده و سهیری ئەو راناوانه بکه، هه ج تاکیکیان غهیری شکله کیهان نه نووسراوه وهک «م، مان، ت، تان، ی، یان...». سه ره له بهری گوتاره که ی «فونه تیک چیمان بو بکا» ئەویش ههر وشه ی دهنگی به کاره یناوه...

من چی بلیم له گهله گوتاریک که داوا بکات له جیاتی دهنگی «لامه قه له وه که» - ده لیمه وه لامه قه له وه که - ی ناو وشه ی «الله» ی عهره بی پیتته کوردیه که ی - ده لیمه وه پیتته کوردیه که ی - «ل» به نیشانه دابندریت؟ چون له گهله زهینی وهها به ههله دا چوو و پشت له رووناکی بتوانم به شیوازیکی مه فهوم بناخویم؟ بلیم چی؟ گوتاریک که له و قسه راست و دروستانه ی ئەو لاپه ره سییه ی نووسینه کم نه گات و لامی ناو «الله» به «ل» بزانی، قه له می به سته زمانی من له کوپه قسه ی مه فهومتر به نیت و چونی بهاویتته ناو ئەو زهینه ی که ده رگه ی بو به دیه یه ش نه کردۆته وه؟

به راست ئەگه هاتین و مه نعی به کاره ی تانی ناوی دهنگه کانمان کرد و گوتمان نابی بگوتری «لام، قاف، جیم، شین...» ئەوسا عهره بی لیره به پیشه وه و ئیستا چون ریان ده بوو په نجه بو دهنگی «الجیم المعطشه» راکیشن، خو هه ج وینه ی تایبه تی له کۆن و له نویدا بو ئەو دهنگه قه رارداده نه کراوه، یاخود که بیان هوی له جیگه ی «الكاف الفارسیة» دا شتیک بلین نه وهک گوتاره که ی «رؤشیری نوی» لیان به دهنگ بیت چیان پی ده کری؟ خوینته ری کورد با به هه موو گوتاره کانی سهر به فونه تیکی عهره بی و فارسیدا بیتته وه و بینی چون به زوری ناوی پیتته کان به کارده بینن له جیاتی شکله کانیان ته نانه ت زۆر جارن نووسه ره عهره به کان به نیازی پتر روونکردنه وه ده لین «اخت الطاء، اخت الصاد» له جیاتی «ظ، ض». دوا بین گوتاریکی له م بابه ته م خویندیته وه ئەوه یه له لاپه ره 182-187 ی گو قاری «الاقلام» - ژماره 4، کانونی دوهمی 1978 دا بلاو کراوه ته وه له ژیر عینوانی «قضیه الجیم فی اللغة العربیة». سهیری چون ده لی «الجیم» و نه نووسی «قضیه ال ج» خو ههر

نه بئ نووسینه که سهد هیندهی گوتاره کهی ناو «رۆشنیری نوی» شارهزای زانستی دهنگه!! بهداخهوه ساوایی ئیمه له چاو میلله تانی دوور و نزیک جیهان پتر له و کارانه دا دهرده کهوی که پتر پیوستی به پیگه یشتن و تیگه یشتن ههیه. سهیر له وه دایه، چی تا ئیستا گوتومه له باره ی ئه وه هه له زله وه به شیکه هه له که یه و نهختیکه که می خو به سه هوبردنی گوتاره کهی روون کردۆته وه.

خوینته ری کورد! رهنگه من، ئه م ره خنه بیسه روپییه و بیئینساف و بی هه موو شته م لی گیراوه، یه کیک بم له چه ند که سی کورد که به شیوه یه کی مه یله و مه فهم فهرقی نیوان دهنگ و پیتیان باس کردبیت. تا ئه م دهمه ی که من خه ریکی راستکردنه وه ی چاپوله کانی ئه و گوتاره به سته زمانه م، رهنگه چاوم به نووسینی نووسه ریکی کورد نه که وتبیت به تایبه تی و به چاکی «دهنگ» و «پیت» ی له یه کدی جودا کردبیته وه مه گه ر ئه وه ی خو م له لاپه ره 300 ی به رگی پینجه می «گو فاری کۆری زانیاری کورد»، سالی 1977، له ناوتویزی گوتاری «هه لدانه وه ی چه ند رووپه ره یه ک له زمانی کوردی»، له ژیر عینوانی «دهنگه کانی ئاخوتن یه ک راستی بزراو» دا نووسیومه. هه رچه ند چی له و لاپه ره سیه ی «حه شارگه» دا نووسراوه بو خو ی به ته نها گه لیک زیاده له پیوستی پووچاندنه وه ی ئه و ره خنه پفدراوه ی ناو گوتاره که، دیسان چی له و لاپه ره 300 هی گو فاره که ی کۆریشدا نووسراوه جاریک و ده جاری دیکه ئه و رایه سه راوانه له جیی ره وای خو یاندا داده نیت. من له و لاپه ره یه دا ئه مه ی خواره وه م نووسیوه.

«مه بهس له دهنگه کانی ئاخوتن ئه وانن که له ریتووسدا ئه لف و بی و قاف و شینان بو کراوه به نیشان. ئه وانه ی له بری وشه ی «دهنگ» وشه ی «پیت» به کارده هینن که رسته ی گفتوگو تیکه ل به که رسته ی نووسین ده که ن چونکه ئه وه ی له زاره وه دهریت دهنگه نه ک پیت...»

دواتر ده لیم:

«... به نمونه، که ده لیین به رد چه ند دهنگیک له زارمانه وه دهریت وشه پیک ده هینن نه ک شکلی ((ب، ه، ر، د))».

هه ر به دوا ئه مه شدا تیبینییه کی روونکه ره وه م کردوه که ده لیم:

«عه ره به کان له کوندا فهرقی نیوان دهنگ و پیتیان نه کردوه و بو هه ردوو یان وشه ی «حرف» یان به کاره یناوه، بگه ره ئه م وشه یان بو «حروف القواعد» یش گو یزاوه ته وه و گوتویانه ((حرف العطف، حرف الجر... الخ))».

ئنجا له سه ره تا کانی لاپه ره 301 دا ده لیم:

«... نووسینه کهم لیره دا باسی دهنگ دکات و زور جارن وشه که دههینتیه ناوهوه بویه پنیوستم زانی که له پیشهوه بلیم مه بهست له دهنگ «دهنگی زمانی - صوت لغوی» چیه تاکوو له ههر شوینیک وشه که هاته ناو نووسینهوه زیهنی خوینهر بۆ ئه و واتایه بباتهوه نهک دهنگی با و ئاو و تهیر و ئاژهل و فیکه و لرخه ی سنگ و... هتد».

وا بزانه چی لیره دا خسته بهرچاوی خوینهر ئیسپاتی ئه وه دکات که من له ههموو رویکه وه فرهقی پیت و دهنگم کردوه نهک له یهک روهوه، به پیچه وانهی ئه وهی گوتاره که دهیلیت و ئه وه ههموو ههله یه ی تیدا دهکات، ههتا بشلیی له خوی بیئاگا بوه به وهدا که وا دهزانی شکلی «ل» دهنگه، بیئاگایه که ی پتریش ئاشکرا دهپیت که دیت و به وپه ری له خوباییبونه وه و به وه ههموو نهشاره زاییه به توانج دهلی «... ئا ئه مه یه کاری فۆنه تیک ئه گهر دهپرسی ((فۆنه تیک چیمان بۆ دهکات!))» له مه شدا گویا وهک ماموستای فهندی «استخدام» گوتاره که ی خوم، «فۆنه تیک چیمان بۆ بکا» م به پروودا ده داته وه، جا ئه گهر ههله سافیلکه کانی ناو ئه و گوتاره ی «رۆشنیری...» فییری فۆنه تیکمان دهکات خو ههر لیی بگهرین چاکتره...

به هه مه حال، چا نوووقاندنی گوتاره که له و راستییانه ی ههر ئیستا خسته من ره وه له باره ی «دهنگ» و «پیت» وه یا هی تینه گه یشتنه، یا خود هی خو نه ناسکردنه، له ههردوو حالیشدا مرؤف مافی ره خنه گرتن و قسه کردنی «زانستکارانه» ی نامینی چونکه دهمدان له بابته تی سه ر به زانست، ئه و زانسته چی ده بی با بی، هه م باخه به ری پیوسته و هه م ئینساف و راستگویی. یه کیک دوو وشه ی پرسیار بخاته سه ر مه به ستیک «چۆن لیره دا له سه ر چه پهیره ی...» دواتریش چا له هه موو رایه راست و دروسته کانی نووسینی باباییکی وهک من بنوو قینیت ئنجا داواش بکات لامی ناو «الله» شکلی «ل» ی بدریتی و واش بزانی «ل» دهنگه، ده بی چۆن پیشوازی له نووسیه نه کانی بکری؟ من په رۆشم بۆ خوینده واری نه و باوه که چاوی به خوینده وه ی نووسینی دوور له ئاگاداری و دوور له راستی و ئینساف رابیت و له ئاکامدا ههسته پاک و پیروژه که ی «په رۆش بۆ راستی» له لا کول بییت سه ره رای ئه وه ی بیری کال و ناپوخته ی به دل و دهرووندا بچیت... بلین چی، ئه مه یه حالی رۆشنیریمان!!

ئیستا نۆره ی «دهم له فارسی و هردان» ه. دیسان یه خه ی «هه رگیز» ی بهسته زمان گیرایه وه و گوتاره که سه ره له نوئ پی له سه ر «هه رگیز» داگرت و گوتی «دهمی له فارسییه وه و هرداوه!». جاری من نه مگوتوه «دهمی له فارسییه وه و هرداوه»، گوتومه «... له کۆنه وه ده میان له فارسی وه رده دا».

ههروهک من ریم نییه عیب له سلیمانی بگرم له وهدا که دهلین «دهمی لیه ده دا» ههروهه اش یه کیک دیکه مافی ئه وه ی نییه عیب له کویی و شوینی دیکه بگری له و جو ره ئاخاوتنه کوردییه ی که به پیی راهاتی خویان و توویژی پی ده که ن. کویی دهلین «دهم له فارسی وه رده دا»، ده شلین «دهم له فارسی ده دا» به لام نالین «دهم له فارسییه وه ده دا» و به بیریشاندا نایه ت له وهدا ئاخیه وه ی سلیمانی بشکیننه وه. که بین و به پیی ئاخاوتنی کویی بۆ «ئاو» برۆین ئه وسا کویی دهلین «ئاو له دهمی وه رده کا» و نالین «... وه رده دا». له نیوان «تیوه ردان» و «تیوه رکردن» یش فره قیکی ورد هه یه، خوا له که س هه لئاگری به ناوی بووژاندنه وه ی شیوه ی ئه ده بی زمانی کوردی زمانی کوردی هه ناسه ی لی بریت. ئه وه ی کوردی باش بزانی ت و شه و کویری زماناسی نه بییت ده بی هه ست به م راستیه بکات. له و وشانه دا که به هوی «کردن، دان» وه په یدا ده بن به زوری ئه و پیوه ندییه ی نیوان شتان که وا «کردن» ه که په یدای ده کات لکینه رتره له هی «دان». به نمونه:

- به‌ردیکم هه‌لدا - به‌رده‌که له من و له هه‌موو شتیک داده‌بریت.
- ئالام هه‌لکرد - ئالاکه به‌ داره‌که‌وه ده‌لکیت و لئی نابیتته‌وه.
- زه‌رده‌واله به‌ په‌نجه‌میه‌وه دا - خیرابه‌خیرا زه‌رده‌واله‌که‌م لی ده‌بیتته‌وه.
- دنکه ته‌زییحه‌که‌م به‌ داوئوه کرد - دنکه‌که له داوه‌که نابیتته‌وه.
- قه‌له‌مه‌که‌م دادا - تلئسمه‌کان له قه‌له‌مه‌که‌وه به‌رده‌بنه‌وه و لئی دوور ده‌که‌ونه‌وه.
- گه‌نمه‌که‌م داکرد - گه‌نمه‌که له‌وه شویتنه‌دا ده‌مینیته‌وه که تیندا دا‌کراوه.

ئهم خاسیه‌ته‌ی «کردن» به‌ زوری له واتای وشه‌کاندا خۆی ده‌نوینیت مه‌گه‌ر له‌وه شویتانه‌ی که سروشتی دارشتنی وشه و ئه‌وه ئه‌داته‌ی تیندا به‌شدار بووه «پینوه‌لکان» هه‌لنه‌گریت، وه‌ک که ده‌لئی «ده‌رم کرد - ده‌رم دا» دیاره واتای پیشگری «ده‌ر» دژی لکانه.

له‌ شیوه‌ ئاخواتنی کۆیه‌شدا که ده‌لئی «ئاوی له‌ زاری وه‌رکرد» ئاوه‌که شتیکی ماددییه و به‌ره‌سته، به‌ پوک و ددان و مه‌لاشو و زمان و هه‌موو ناوه‌ده‌م ده‌که‌ویتته‌وه و زور له‌ نزیکه‌وه پینانه‌وه ده‌لکی به‌لام که ده‌لئی «ده‌م له‌ فارسی وه‌رده‌دا» قسه‌کان به‌ زاره‌وه نالکین. قسه‌ ده‌نگه و بلاو ده‌بیتته‌وه. له‌به‌ر ئه‌مه زور ئاشکرایه «ئاو له‌ زار وه‌رکردن» و «ده‌م له‌ زمانی فارسی وه‌ردان» پتر ره‌سه‌نایه‌تی ئاخواتنی کوردی پاراستوه له «ئاو له‌ زار وه‌ردان» که له‌ته‌ک «ده‌م له‌ فارسییه‌وه دان» بیت. له‌گه‌ل پاراستنی ره‌سه‌نایه‌تی، لایه‌نیکی به‌لاغیش له‌وه به‌کاره‌ینانه‌دا ره‌چاو کراوه. تو سه‌رنج بگه‌ر «ئاو له‌ ده‌مت وه‌رده‌که‌ی» که چی «ده‌م له‌ فارسی وه‌رده‌ی» نه‌ک «فارسی له‌ ده‌مت وه‌رده‌ی»، واته‌ لیره‌دا «ظرف ومظروف» به‌ پینی داخواری حال و به‌ پینی واتای وشه‌که گۆرانیان به‌سه‌ردا هاتووه. سه‌لیقه‌ی زمانناسی «فطری» و زگماک له‌وه خه‌لقه‌دا وه‌های کردوه فه‌رق به‌وه ورده‌کارییه بکات.

به‌دوا ئه‌مانه‌دا ده‌بی تیبینه‌کی زیده‌ گرنگی دیکه‌ش به‌ خه‌یالدا تیه‌رینین. «ده‌م تیه‌وه‌ردان، خۆ تیه‌وه‌ردان» له‌وه حاله‌ته‌دا به‌کار دین که ناره‌زامه‌ندی له‌گه‌لدا بیت. ده‌گوتری «کابرا چ هه‌قی به‌سه‌ر ئیشه‌که‌وه نه‌بوو که چی خۆی تیه‌وه‌ردا» هه‌روه‌هاش «ده‌م و زمان له‌ فارسی و عه‌ره‌بی و تورکی و ئینگلیزی وه‌ردان» نه‌زانینی ئه‌وه زمانانه‌ راده‌گه‌یه‌نیت. وشه‌ی «تیه‌وه‌ردان» تیه‌ه‌ری «تیه‌وه‌رچوون» ه‌وه‌ک ده‌شزانین تیه‌وه‌رچوون هه‌رگیز (ده‌لیم هه‌رگیز) په‌سه‌ند نه‌کراوه.

ئێستا با بینه‌ سه‌ر حیسابی «جووجه‌له». باسی ئه‌م وشه‌یه دوورودریژه‌ چونکه پیویست ده‌کات به‌ هه‌موو باریکیدا وه‌رگیرین و هه‌موو هاوتاو هاوشیوه‌کانی به‌هینینه‌ ناو لیکدانه‌وه‌مانه‌وه: جووچکه، جووجیله، جووچک، گجووک، گووجیله... هتاد، به‌لام من لیره‌دا زور به‌ کورتی خۆمی لی بزگار ده‌که‌م.

ئهم وشه‌یه له‌ بنه‌ره‌تدا بو فه‌رخه‌ی مریشک به‌کارهاتوه و به‌کار دیت، به‌لام ئێستا زور جارێک بو فه‌رخه‌ی ئه‌وه‌ بآلدانه‌ش به‌کار دیت که مالی بوون وه‌ک که‌وه، سویتسه‌که، عه‌لشیش، مروای، قاز. به‌لگه‌ی ئه‌م راستیه‌ جگه‌ له‌ بیستنی خۆم به‌یتیکی حاجی قادریشه:

وهك مريشكى كه عه قلى نه يهينى
بيت و هيلكهى مراوى هه لبيتى

وهك بگاته كه نارى جو گه له يه ك
بمري نايته شويتى جووجه له يه ك

دياره ليره دا جووجه له فهرخه مراوييه چونكه مريشكه كه هيلكهى مراوى هه ليناوه.

سه يري فهرهنگى مه هاباد⁷ بكه ئەمانه دهخويتنه وه:

- جووجه - فرخ
- جووچكه - عصفور. الفرخ
- جووجيله - فرخ
- جووچك - فرخ. طفل.

ره وانشاد گيوى موكريانى له ئاست هيچ يه كيك له و وشانه دا ناوى مريشكى نه بردوه، دياره به لابه وه وشه كان به گشتى بو فهرخه و مندال روشتون، ههروهك دياره به لاي شيخي خاله وه وشه «جووجه له» تاييه تى فهرخه مريشكه به پيى ته وهى كه له فهرهنگه كهيدا دهخويتنه وه.

ماموستا توفيق وهه بى له لابه ره 24 ي فهرهنگه كهيدا له واتاي وشه «جووجه له» دا ده لى Chick. به پيى ته وهى له لابه ره 171 ي فهرهنگى «المورد» دا هاتوه وشه Chick ئەم واتايانه راده گه يه نى: صوص، كتكوت، صغير الطائر، فتاة.

له مه وه دهرده كه وي به شيكى فهرهنگناسان جووجه له بو غه يري مريشكىش ده به نه وه. به هه مه حال، ته وهى ده يزانم، له بهرى بابان جووجه له پتر بو فهرخه مريشك روشتوه، له بهرى سورانيش بو فهرخه مريشك له شيوه «جووچكه، جووجيله» به كار ديت به لام بو غه يري مريشكىش ده شيت، جووجيله ش له جووچكه ساواتره. خو ئە گهر ئەمانه ش نه سه لمينرين من به وهنده رازيم حيسابى به يته كهى حاجى قادرم له گه لدا بكرى...

گوتاره كه ده يتوانى له چهند ريبازيكه وه به ره و ره خنهى به ريوچى بروات ئە گهر نه ختيك نيگاي وردبين و راست و دروستى هه بايه. به نمونه، له لابه ره 286 ي، بهرگى پينجه مى گوڤارى كورى زانيارى كورد، سالى 1977 وشه «پراگويزتن» م به كار هيناوه. ده شيا ره خنه له م به كار هينانه بگيرى ئە گهر سه ره تاييكي يه كجار سه راو و دهسته ليني «فونه تيك» ي كوردى لى به خه بهر هينرابايه، به لام دياره توژ له ئاو هه لئاستى چونكه مه علومه ئە و گوتاره ناتوانى له خو وه بچيته ناو سروشت و تاييه تيه كانى «دهنگ» ي كوردييه وه مه گهر له دهره وهى

⁷ فهرهنگى مه هاباد، هه وليتر، چاپخانهى كوردستان 2573 كوردى ل: 193.

خۆیهوه دهستووریکى دۆزرایهوهی فۆنهتیک بخوازیتتهوه و رامالی زمانی کوردی بکات ئیتر یا جینی خۆی دهگریت یا ناگریت.

وشه ی «راگویتن» به پینی داخوازی دهنگ به تیکراییی وهها داوا دهکات گۆرانی بهسهردا بیت و دهنگه که ی «ز» ی تیدا بکریته «س» و بیته «راگویتن» چونکه دهنگی «ز» ئاوازه داره⁸ و دهنگی «ت» که و حهز له یه کدی ناکه ن.

داخوازی دهنگ له زۆر حالدا فهрман بهسهر چۆنیته تی گۆرانی وشه دا دهکات. به نمونه وشه ی «دهزگا» له «دهست گا» وه هاتوه. له پیشه وه دهنگه که ی «ت» سواوه چونکه دهبرپینی له و شویتهدا زهحمه ته. که «ت» له نیواندا هه لستا دوو دهنگی «س - گ» ده که ونه پال یه کتر، دهشرانین «س» که ی و «گ» ش ئاوازه داره، بۆیه یه دهنگه که ی «س» به ئاوازه داریکى له خۆی نزیك ده گۆردریته وه که دهنگی «ز» ه و وشه که ده بیته «دهزگا».

وه ک به سه رنجدانیش ده رده که و ی داخوازی ئاسانکردنی ده برپینی «دهنگ» پتر به ره و گۆرینی دهنگی کپ بۆ ئاوازه دار ده روات نه ک گۆرینی ئاوازه دار بۆ کپ ده نا ده بوو وشه که بیته «دهسکا» چونکه دهنگی «ک» ی ش که وه ک «س»، به لام دهستوره که ریزیه ری (شاذ) تیده که ویت وه ک که دوا ی پینچو که ییک لی ده دویم.

ئهم سه ره تايه ی فۆنه تیک شتیکی نو یی تیدا نییه و ده بی هه موو ته وانه ی ده م له فۆنه تیک ده دن لی بوو بیته وه، ته نانته هیند ئاشکرایه مامۆستاشی پی ناوی، به لام به نیسه ت «راگویتن» ه وه که من به کارمه یناوه مه سه له که وه ها روون و دهسته لینج نییه.

له کوردیدا دیارده ی دهنگی «ز» و چۆنه تی مامله ت له گه لدا کردنی له هه ندی روه وه لیکۆلینه وه ی ده ویت. ده زانین و گوتمان دهنگی «ز» ئاوازه داره، ئنجا با بزانی چۆن له گه ل دوو دهنگی «ت، د» دا ره فتار ده کات.

دهنگی «ت» که ی و به عاده ت «ز» حه زی لی ناکات چونکه خۆی ئاوازه داره و ئهمه ش شتیکی سه یر نییه، به لام سه یر له وه دایه که دهنگی «ز» پتر دو شمنی دهنگی «د» ه هه رچه ند ئه ویش وه ک «ز» ئاوازه داره. سه یریکی فه ره نهنگی کوردی بکه، رهنگه وشه ی تیدا نه بینی دوو دهنگی «ز، د» به م شیوه یه تیدا به دوا یه کدیدا هاتین مه گه ر وشه که لیکدراو بیت و له دوو وشه وه دهنگه کانی «ز، د» که و تیبیتنه ته نیشت یه کتر، وه ک که ده گو تر ی «نازدار، بازدان، پزدان، په زداریی، ره زدار...» وا پی ده چی، ئهم حه زنه کردنه یه وای کردوه ئه و وشه ی له فارسیدا دوو دهنگی «ز، د» ی کۆ کردۆته وه، له کوردیدا «د» ه که ی دۆراندوه وه ک:

⁸ له عه ره بیدا به «ئاوازه دار» ده لین «مجهور». به «کپ» ی ش ده لین «مهموس».

فيعلی «گەزدن» لە دوو ریگەووە دەنگەکانی «ز، د» ی لەیە کدی دابراون:

1- بە هیلانەووەی دەنگی «ز» و گۆرینی «د» هەکە بۆ «ی» فیعلە کە بووبیتتە «گەزین». گۆرینی «د» بە «ی» لە کوردیدا بەرچاو دەکەوێ. حاجی قادر دەلی:

بێ بەستە فەلەک تاشەکی وای ناووەتەووە
بۆ «هاردنی» ئیمە چ عەجاییب دەگەری

وشە «هاردن» لە جی «هارین» بە کار هاتووە، دەلیی بۆ ئەسلی خۆی بردراووەتەووە.

2- بە گۆرینی هەردوو دەنگی «ز، د» بۆ «س، ت» بە پێی ئەووەی نزیکترین دوو دەنگی کپ بۆ «ز، د» ئەم دوو دەنگە «س، ت» هەکە زۆریش هەز لەیە کدی دەکەن.

فيعلی «خوازندنەووە» ش دەشی بە هەمان ریگەکی باس کراوی «گەزدن» دا دوو شیووەی لێ پەیدا بووبیت:

1- گۆرانی دەنگی «د» بۆ «ی» - خوازینەووە

2- گۆرانی هەردوو دەنگی «ز، د» بۆ دوو دەنگی «س، ت» - خواستەووە

فيعلی «گوازندنەووە» بۆ «گواستەووە» دیارە دەنگەکانی «د، ز» ی گۆراووە بۆ «س، ت». بەلام دەبێ روالەتی «گۆزندنەووە» بنیچە «گۆزنانەووە - گۆزینەووە - گۆستەووە» بووبیت.

گۆرانی «گوازندنەووە» بۆ «گۆزندنەووە» لەو ریگەووە هاتووە کە فیعلی وەک «شارندنەووە» ی تیدا گۆراووە بە «شیرندنەووە». لەووە بەولاووە گۆرانی «گۆزندنەووە» بۆ «گۆستەووە» مەعلومە چۆن بوو. هەروەها گۆرانی بۆ «گۆزینەووە» ش وەک «گەزین، خوازین» بوو، بەلام روالەتی «گۆزنانەووە» دەنگەکە «د» ی بە «ا» گۆریووە نەک «ی» بەمەشدا رێژە فیعلە کە چۆتە سەر ریبازی کۆمەڵە فیعلی «کیلان، هینان، ویران، پێچانەووە...» و وەک ئەوان گەردان دەکریت.

لەم رۆونکردنەووەیدا شتیکی بزر دەردەکەوێت. هەر دەلیی کە من بلیم «گەزتن، خوازتنەووە...» هاتوم دوو دەستووری فۆنەتیکم تیکەل کردوون. یەکیکیان ئەووەیە کۆنە «ز» هەکە «گەزدن، خوازندنەووە» م هیناوەتەووە بۆ ناو وشە کە، دوهمیان ئەووەیە ئەو «ت» هەکە لە دوا کاتدا بووبووە جیگری «د» ی وشە «گەزدن، خوازندنەووە» بەردەوامم کردووە لەو شوپتەیدا و لەگەڵ کۆنە «ز» هەکەدا کۆم کردوونەتەووە.

ئەم بەیە کەووە هینانەووەی دوو دەنگ لە دوو رێی جوداوە شیووەی دیکەشی هەیه. وشە «پشدر - پزدر» لە بنەرەتدا «پشت دەر» ه. لە خۆوە دیارە هاتنی دەنگی «د» لە پاش دەنگی «ت» ی وەستاودا زۆر ناقۆلایە و بە

زەحمەت دەردەبەردى، لەبەر ئەمە تىدەچىت و وشەكە بە كورت كراوى دەبىتە «پش دەر». ئنجا دەستوورىكى دىكەى دەنگى كوردى خۇ دەهينىتە كايەوه.

دەنگى «ش» كپە و «د» ئاوازه دارە حەز لە يەكدى ناكەن. بە پىي دەستوورە بەرفرەوانترەكەى گۆرپىنى كپ بە ئاوازه دارە دنەگە كپەكەى «ش» بە دەنگىكى ئاوازه دارى لە خۆى نزيك دەگۆرپت و وشەكە دەبىتە «پژدەر». بەو پىيە ئاخىوهر و نووسەرى كورد بۆى هەيە بنووسى و بلى «پشدهر، پژدەر».

وشەى «ناسك» بە ئەسل لە «ناز» هوه هاتوه و پاشگرى «ك» ي پىوه لكينرا، وهك دەشزانين دەنگى «ز» ئاوازه دارە و «ك» يش كپە. ليرەدا سى رینگە لە پيش ئاخىوهرى كورديدا كراوهتەوه. دەشى وشەكە وهك خۆى بمىنيتەوه و بگوترى «نازك» وهيا «ز» هكە كپ بكرىت و ببىتە «س» كە لە خۆى نزيكە و وشەكە ببىتە «ناسك»، زۆر كەسپش كافەكە بە گاف دەگۆرن، كە دەنگىكى ئاوازه دارە، وشەكە دەكەن بە «نازگ».

گۆرانى «ز» بە «س» لە وشەى «ناسك» دا پىچەوانەى دەستوورە بەرفرەوانەكەى گۆرپىنى دەنگى كپە بە ئاوازه دارە چونكە ليرەدا ئاوازه دارەكەى «ز» لەبەر خاترى كپەكەى «ك» بۆتە «س» كە ئەویش كپە.

ئاگاداربوون لەم دەستوورانە يارمەتى ئەوهمان دەدات بە خۆرايى نووسەر و ئاخىوهر بە هەلەكردوو نەژمىرين كە هاتن و وشەبىيان بە يەكلىك لەو رىبازانەدا هيتا و لە رىبازى من و تۆ جودا بۆوه چونكە لەوانەيە رىبازەكەى ئەو لە هى من و تۆ دروستتر بى. لە عەرەبىدا كە دوو دەنگى «ز، ت» لە «باب الافعال» دا كۆ دەبنەوه دەنگەكەى «ت» دەبىتە «د» و رى نىيە وهك خۆى بمىنيتەوه وهيا «ز» هكە ببىتە «س». «زهر» لە بابى «افتعل» دا دەبىتە «ازدهر»، نە «ازتهر» و نە «استهر» و جوديان نىيە.

گوتارەكەى «رۆشنىبرى نوئ» رىي هەبوو لەوهشدا رەخنەم لى بگرى كە من وشەى فۆنەتىكم لە جىگەى «فۆنۆلۆجى» بەكار هيتاوه، ديارە جوداوازيەكى ئاشكراش لە نىواناندا هەيە. ئەوهى راستى بى من كە «فۆنەتىك» م بەكارهيتا لەوهوه بوو كە نووسەرانى كورد بەر لە من دەستيان لە فۆنەتىك راهاتبوو و بە واتاى «فۆنۆلۆجى» شيان بەكارهيتا، رەنگە هەر خۆشم يەكەمجار ئىشارەتم بۆ جوداوازيى نىوان هەردوو وشە كرديت (سەيرى لاپەرە 613، 614 بكە لە گۆفارى كۆرى زانيارى كورد، بەرگى سىيەم 1975 لە ناوتۆزى گوتارى «فۆنەتىك چىمان بۆ بكا؟»).

هەرچەند زەرەرىكى گەورەش لەوهدا پەيدا نايى كە لە جياتى فۆنۆلۆجى بنووسرى فۆنەتىك ديسان كە شارەزاىيكى بابەتەكان لەناو بىگانەدا ببىنى نووسەرى كورد وشەيەك لە جىگەى يەككى دىكەدا بەكار دەهينىت رەخنە بە دللى خۆيدا تى دەپەرىنيت، هەقىشەيتى. وهك بزنام، تا ئەم كاتە جوداوازيى نىوان وشەكانى Phonology, Phonetics, Phonetic لە كورديدا روون نەكراوهتەوه، كارەكەش زۆر گران نىيە بەلام ئىرە جىگەى لەبارى ئەو كارە نىيە.

بە هەمەحال پىويستە كەسانىك ئەركى روونكردنهوى و اتا راستەقىنەكەى ئەو وشانە بگرنە ئەستۆيانەوه كە دەزانن وشەكان چىيان بە بەرەوه هەيە و چ رادەگەيەنن و چۆن رووناكايى بۆ ناو ناوهروكى زمان - بەتايەبەتى زمانى كوردى - دەهاوئۆن، نەك بىن و لە كتيبەكى عەرەبى وهيا فارسى وهيا رووسى وهيا... وهيا... باسەكانى سەر بە فۆنەتىك و فۆنۆلۆجى بە نيوەچلى وهرگيرنە سەر زمانى كوردى و لەبەر تازەيى باسەكەش چى غەلەت و

په‌لته هه‌یه بیهته بنه‌مای باسی فونولوجی و فونته‌تیک له‌لای رۆشنییری نه‌وباوی کورد وه‌ک که «راناوی لکاو و نه‌لکاو» خوی به‌سه‌ر به‌شیک سهرله‌به‌ری ئاخواتنماندا دابری و وه‌هاش جیگیر بوو به‌که‌س ناکری ده‌ریکیشیت. وشه‌ی «فرمان» یش که له‌بری «کار، فعل» رۆیشتووه‌ی ئه‌ویش هه‌ر له‌ن‌شاره‌زایی ئه‌و که‌سه بووه که یه‌که‌م جار به‌کاریه‌یناوه، دیاره‌ وشه‌که‌شی له‌زاری نه‌خویندوان هه‌ل‌گرتۆته‌وه که ده‌لین «فرمانی خۆم به‌جیه‌ینا» مه‌به‌ستیشیان «ئه‌و کاره‌ی پیویسته له‌سه‌رم بیکه‌م» ه، وشه‌که‌ش له «فرمان - به‌واتای «امر» ی عه‌ره‌بی» وه‌ر‌گیراوه وه‌ک که «واجب» بۆ «کاری پیویست» رۆیشتووه. جا ئه‌گه‌ر «فرمان» بۆ «کار، کردار» ی کوردی ده‌ست بدات ده‌بی «واجب» یش بۆ «فعل» ی عه‌ره‌بی جایه‌ز بیته...

مه‌سه‌له‌ی زمان وه‌ک رامیاری و ئه‌ده‌ب نییه هه‌له‌ی «راناو» ی لئ نه‌یه‌ته عه‌یی گه‌وره. ده‌شی خه‌لک له‌باره‌ی رامیاری و ئه‌ده‌ب و ئابوورییه‌وه زۆر له‌یه‌کدی دوور بکه‌ونه‌وه و هه‌ر له‌جغزی به‌رژه‌وه‌ندی‌شدا بمینه‌وه چونکه ئه‌مانه له‌گۆراندان به‌تایه‌تی ئابووری و رامیاری، به‌لام زمان ته‌حه‌مولی هه‌له‌ی گه‌وره ناکات، ئه‌و گۆرانه‌ی به‌سه‌ریشیدا دیت نابێ ئاوه‌ژووی بکاته‌وه. شو‌رش له‌رامیاری و ئابووریدا کارینکی چاوه‌ر‌وانکراوه، که‌چی زمان، به‌تایه‌تی ده‌ستووره‌کانی رێزمان، که ته‌قله‌ی پێ لئ درا نه‌فه‌سی ده‌بریت. ئه‌گه‌ر گوتاره‌که‌ی «رۆشنییری» ره‌خنه‌ی له‌کتیپی «حاجی قادر...» گرتبایه که‌م و زۆر خۆم لئ به‌ده‌نگ نه‌ده‌هینا.

ره‌خنه‌یه‌کی زۆر ره‌وای لیم گیرابایه ئه‌وه بوو که له‌لاپه‌ره 29 ی «حه‌شارگه‌دا» گوتومه هه‌موو زمانناسانی کورد چاویان به‌سه‌ر پاشگریکدا کشاوه بێ ئه‌وه‌ی هه‌ستی پێ بکه‌ن ئه‌ویش پاشگری «را» ی رێژه‌ی «مبنی للمجهول» ه.

من که ئه‌مه‌م نووسی هه‌ر ئه‌وه‌م به‌رچاو که‌وتبو که د. عه‌بدو‌للا نه‌قشبه‌ندی له‌باره‌ی ئه‌م پاشگه‌وه، له‌یه‌که‌م ژماره‌ی گو‌فاری کۆری زانیاری کورددا بلاوی کردبووه. دواتر له‌کاتی لیکۆلینه‌وه‌ی رێزمانی له‌گه‌ل ئه‌ندامانی «لیژنه‌ی زمان و زانسته‌کانی» کتیبیکی رێزمانی قوتابخانه‌کانم دیت له‌باره‌ی ئه‌م پاشگه‌وه‌ی نووسیوه. به‌راستی تا بلیی دلشکسته بووم به‌و دۆزینه‌وه زۆر دواکه‌وتومه. هه‌رچه‌ند نه‌مدیت که‌س سه‌هوه‌که‌م راست بکاته‌وه، ره‌نگه‌ ئه‌گه‌ر خۆشم باسم نه‌کردبایه زه‌ینی خوینته‌رانی بۆ نه‌چووایه، دیسان هه‌میشه پێی سه‌غله‌ت بووم و به‌دوا ده‌رفه‌تا ده‌گه‌رام که عوزرخوازی له‌نووسه‌رانی ئه‌و کتیبه‌ بکه‌م.

به‌لام ده‌بی شتیک روون بکه‌مه‌وه له‌باره‌ی ئه‌وه‌ی کتیبه‌که‌ی قوتابخانه بۆ پاشگری «را» ی نووسیوه. کتیبه‌که‌ پاشگه‌که‌ی ته‌نها بۆ کاری رابردووی تیپه‌ر داناوه که بکریته «مبنی للمجهول»، هه‌چ بۆ ئه‌وه نه‌چوه که ئه‌م پاشگه‌ هه‌ر خۆیه‌تی له‌ئاینده (مضارع) دا ده‌بیته «رئ» چونکه باسی پاشگری «رئ» وه‌ک پاشگریکی سه‌ربه‌خۆ ده‌کات، ئه‌مه‌ش که‌له‌به‌ریکی گه‌وره‌یه له‌و باسه‌ رێزمانیه‌دا چونکه رێژه‌ی رابردوو و داهاوو (ماضی و مضارع) له‌یه‌کدی داده‌بریت وه‌ک ئه‌وه‌ی که هه‌ریه‌که‌یان له‌سه‌رچاوه‌بیکه‌وه هاتین. ئه‌وه‌ی مه‌علوومه له‌و پاشگرانه‌ی به‌فیعله‌وه ده‌لکین شتیک بیده‌مه‌ته‌فه‌یه. پاشگری فیعل له‌رابردووه بۆ داهاوو - ئاینده - هه‌ر یه‌ک شته و ر‌واله‌تی ده‌گۆرێ ئه‌مانه‌ش نموونه‌ی پاشگه‌که‌ی «ا، کا، اند».

<u>رابردوو</u>	<u>ثاينده</u>	<u>چاووگ</u>
ترس «ا» م	ده ترس «ئ» م	ترسان
تالۆز «كا» م	ده تالۆز «كى» م	تالۆزكان
لهرز «اند» م	ده لهرز «ين» م	لهرزاندن

پاشگري «را» ش وهك ئەمانه شپوه گۆرى دهكات:

<u>رابردوو</u>	<u>ثاينده</u>	<u>چاووگ</u>
ديت «را» م	ده ديت «رى» م	ديتران
بيست «را» م	ده بيست «رى» م	بيستران

ئەوهى راستيش بى، نه به چاك نه به خراب، هيچ حيسايىنكم بۆ نووسينه كهى ناو كتيبى «سهره تايتىك له فيلولۆژى زمانى كوردى» له دانانى محهمهد ئەمين ههورامانى نه كردوه چونكه لهو كتيبه دا هەرچى ههيه دهى چاوى پيدا بگيردريتهوه و راست بكرىتهوه. به نىسبهت پيشگر و پاشگر و ناوگرىشهوه كه لهو كتيبه دا باسيان كراوه چاوپيداگيرانهوه بهش ناكات. ده بى باسه كه يان سه ره له نوئ بنووسرىتهوه. به نموونه، راناوى «م، مان، يان...» وهك نيشانهى چاوگ به «پاشبهند - پاشگر» دانراون (بروانه لاپه ره 116، 117). له سه ره تاكانى لاپه ره 118 شدا «كىلرا، كىلراو» ههر دوويان وهك يهك به «فرمان - فعل» حيساب كراون كه ده زانين «كىلراو» ناوى بهركار (اسم مفعول) ه... خولاسه نووسىنى ناو ئه و كتيبه هى ئه وه نيه ده سبزار بكرىت و بلى فلانه شتم به لاهه باشه يا خراپه...

ئىستا رى به خۆم دهدهم بپرسم، ئايا گوتاره كهى رۆشنبرى نوئ ناوى «كوردواته نى» هه لده گرى يا خود «كوردنه واته نى»؟

لپره به دواوه دهقى گوتاره كهى «رۆشنبرى نوئ» له چاپ دهدهينهوه تاوهك خويتهر بتوانى به راورد له نيوان ره خنه كان و وهرامه كانياندا بكات. ههر بۆ ئه وهى خويتهر به ئاسانيش بگه رىتهوه بۆ دهقى ره خنه كان، لپره دا ستوونه كانى گوتاره كه ژماره يان خراوته سه رى بى ئه وهى له شكلى ستووندا چاپ كراون چونكه درى ژايبى و پانايى لاپه ره كانى ئەم ناميلكه يه به قه ده ر هى گۆفاره كه نابن، جا كه له ناميلكه كه دا په نجه بۆ ستوونىكى ناو گوتاره كه راكيشرا به هوى ئه و ژماره يه لپره دا بۆ ستوونه كه دانراوه دۆزينه وهى ئاسان ده بى.

زمانه‌وانی

کوردواته‌نی

محهمه‌د ئەمین هه‌ورامانی

لایه‌ره 18

«1»

زمان پر به پێستی واتاکه‌ی و به پێی ره‌ویه و ره‌وشت و پێویستی چه‌رخ و باو و بره‌وی، شان به شانی دۆخه‌کانی پێشکه‌وتنی ئەو خه‌لکه‌ی که به کاری ده‌هێنن و گفتوگۆی پێ ده‌که‌ن، ده‌پێ له ئالوگۆردا پێ و زمانیکێ زیندوو و نهمه‌پێ و پێ... وه‌ختی زمان، له دۆخی خۆی مایه‌وه و گه‌شه‌ی نه‌کرد و په‌ره‌ی نه‌سه‌ند و له‌گه‌ل چه‌رخ و پێویستییه‌کانی رۆژانه‌ی ژیا‌ن نه‌سوورا، بێگومان ئەو زمانه‌ مردوووه!! مه‌پیه‌وه!! وه‌ستاوه!! چونکه ئەو خه‌لکه‌ی که گفتوگۆ به‌و زمانه‌ ده‌که‌ن مردووون! به‌شپۆه‌به‌کی رونتر، خه‌لکێ نیه‌ به‌و زمانه‌ قسه و گفتوگۆ بکه‌ن!! بۆیه، وایه! چونکه ته‌نها ناویکه، یان قاوغیکه، جگه له جهند رهمز و وینه‌پێ نه‌بن که له شپۆه‌ی چهند تیکستیکدان، هه‌یچی تر نیه‌!! بۆ نمونه‌ زمانێ ئاوپستا چهند هه‌زار ساڵی له‌مه‌وه‌بهرتر، زمانی سه‌ریاکی سه‌رانسه‌ری خاکی کوردستان بووه، جگه له‌وه‌ش چنده‌ها گه‌لی ئێرانی تریش گفتوگۆیان

«2»

پێ کردوه و زمانی دینی و قازیبه‌ریه‌تی سه‌رده‌میکی ده‌وله‌تی ساسانییه‌کان بووه، سه‌ره‌رای مانه‌وه‌ی چهند تیکستیکی ئاوپستای پاله‌ویه‌کان - تیکستی دینی - و په‌رسییه‌کان و ئاشکانییه‌کان و ساسانییه‌کان و چنده‌ها تیکستی تر که به زمانی ئاوپستای نووسراونه‌ته‌وه، سه‌ره‌رای ئەوه‌ش که‌چی هه‌شتا ئاوپستا، ئیسته هه‌ر به زمانیکی مردو له قه‌له‌م ده‌دری!! بۆچی؟ چونکی، حاتی حازر، ئیسته گه‌لی نیه‌ گفتوگۆی پێ بکات، که وابوو ته‌نها له دۆخیکی مردوو به‌تیدا ماوه‌ته‌وه!!

له‌مه‌ی سه‌ره‌وه‌دا، ئەوه‌مان بۆ ده‌رده‌که‌وی که گه‌ل و زمان له ژیا‌نا هاوسه‌ری به‌کترن، گه‌لی زمانی تابه‌تی خۆی نه‌پێ به گه‌ل له قه‌له‌م نادری، زمانیش به پێ نه‌وه‌ی گه‌لی بێی گفتوگۆی پێ بکات، به زمان سه‌رژمێر ناکری! چونکه زمان و گه‌ل، یاخود گه‌ل و زمان هاوته‌مه‌ن و هاوبه‌خت و هاوڕۆح و هاوگیانن. هه‌یچ کامیان له‌وی تریان به‌ده‌ر نیه‌، له‌به‌ر ئەمانه‌ رواله‌تی میژوپی

«3»

زمان هه‌ینی گه‌ل به‌به‌که‌وه جۆش دراون - هه‌ر له‌به‌ر ئەوه‌شه، ئەگه‌ر ویسترا به‌سه‌ره‌ات و دۆستابه‌تی و ئالوگۆری باری ئابووری کۆمه‌لایه‌تی گه‌لی بزانی، به‌کی له‌و ریگیانه‌ی که ده‌نگه‌یه‌نیه‌ ئاوات و ئامانج گرتی ریگی لیکۆلینه‌وه‌ی میژوپی و وشه‌یه - له‌ کۆپه‌ هاتوه؟ له‌که‌یه‌وه هاتوه؟ - واته «ئیتۆمۆلۆژی و شه‌ی زمان».

به‌هۆی وردبوونه‌وه‌ی میژووی ئەو وشانه‌وه که که‌ره‌سه‌ی زمانه‌که‌یان دروست کردوه، هه‌ن و نیه‌ی ئەو وشانه‌مان بۆ ده‌رده‌که‌وی، ئەو وشه‌یه، له‌ کۆپه‌ هاتوه! به‌هۆی چیه‌وه هاتوه، هۆی هاتنی... واتای چی داوه، ئیسته واتای چی دهدات، له‌ چه‌ دراوسیه‌یه‌که‌وه وه‌رگیراوه! ...! هتد.

ئهم جۆره لیکۆلینه‌وه‌یه زۆر به چاکی و چالاکیانه لایه‌کی گه‌ره‌ی میژوو و به‌سه‌ره‌اتی زمانه‌که‌مان، بۆ رۆشن ده‌کاته‌وه.

لایه‌ره «19»

«1»

زمانی کوردیش یه‌کیکه له‌و زمانانه‌ی که له‌ دێرین زهمانه‌وه تاوه‌کو ئیسته، هه‌ر ته‌قل و ده‌ویه‌تی ریگی پێچ پێچ و سه‌خت و سته‌م و چالوچۆلی پر له‌ کۆسپ و نا‌هه‌مواری ترسناک و نه‌هات ده‌برێ و هه‌رگیزیش رۆژی له‌ رۆژان تا راده‌پێ ترووکه‌ی چاوئیکیش، گه‌لی کوردی به‌جینه‌هه‌شتوو، پارێزگاری په‌سه‌نیه‌تی رێزمان و ده‌نگسازپی خۆی کردوه جگه له‌وه‌ش، نه‌رم و نیان بووه به‌رامبه‌ر رواله‌تی دنیا و رۆژگار به‌وه‌ی که به‌ فراوانی، پێویستی رۆژانه‌ی رۆژگاری گه‌لی کورد و چه‌رخ، هه‌مه‌جۆر وشه و موفه‌داتی بێگانه‌ی وه‌رگرتوه - به تابه‌تی ئەوانه‌ی پێویست بوون به ژیا‌نی رۆژانه‌ی رۆژگاری کورده‌واری!!

ئەو ۋەرگرتنە، ياخود ئەو جۆرە وشە و موفرەداتى بېگانە قەرزكردنە، ھەمەجۆر شىۋە - زار - يان لە زمانى كوردیدا پەيدا كىردو! چۈنكە كەرەسە قەرز كراۋەكە، لە لايەكەو، لە پەگەزكەو نىيە. بۇ نموونە، ئەو وشە و موفرەداتە فارسيانەى كە قەرز كراۋن، زۆر روالەتى شىۋە گۆكردنى فارسيان پىۋە ديارىيە، تاۋەكو لە رستەشدا، ھەرۋەھا قەرزكراۋى توركىش و عارەبىش... ھتد.

بەم جۆرە ھەۋى ئەو قەرزكردن و مانەو و تىكەلەيىيە چەند شىۋە پەيدا بوون!! چەند زارى دروست بوون!! جا، كاميان زۆر پەسەنى كوردايەتى و كوردەۋارىيەتى تىادا ماۋەتەو؟! ئەو پىۋىسى بە لىكۆلەيىيە ۋە ۋەكى ورد و قولى زمانى كوردىيە ۋە شىۋە كانيەتى شان بە شانى ئىتۆمۆلۆژى ووشە كاني...!

«2»

ئەم ئەرگە گىرگەش، ئىشى يەككىك و دوان نىيە، كارى سال و دوو سالىش نىيە جگە لە ۋەش پىۋىسى بە زروفىكى تايەتى گونجاو و يارمەتە كى پى لە زەركارى ھەبە...

بە پىي وردبوۋنەۋى روالەتى جوگرافىي، بۆمان ھەبە بلىن، ئەو ناۋچانەى زۆرتىر لە بېگانە ۋە نىكىن روالەتى شىۋەى زارە كوردىيە كەيان زۆرتىر بەلای ئەو زمانە بېگانەدا دايەشەۋە كە دراۋسىيەنە تا ئەو ناۋچانەى ناۋ كۆكەى كوردستانىان گىرتۆتەو!! بە تايەتى ئەگەر ھاتو ئەو ناۋچە كۆكەنە جموجۆلى رۆشنىرىيە تىادا بوو! ئەم وتەيەش لام وايە بەلگەدار پى، ئەگەر ھەر ھىچ نەبى، ھەر بە سەرىپتە كەو بەرە دوۋە بۇ پەرەپەرە كوردنى مېژوۋى دىرىي بەرھەم و تىكىسى ئەدەبىي فۆلكۆرىيە نووسراۋە كاني نەتەۋەى كورد، ئەو ۋەختە بۆمان دەردەكەۋى كە زارى ھەندە ناۋچەپ نەبى، ئەۋانى تر پاش چەند سەد سالى شوئىنەۋارى زاراۋە كەيان بەو جۆرە كە حالى حازر ھەبە ون دەپ!!

جا، پەرە پىدائى ئەو زارە كوردىيە پەسەنەى كە زياتىر رۆشنىرىان و خۆئىندەۋاران پى دەنووسن و پىي دەخۆئىنەۋە و - بەو ھۆبەۋە زياتىر رۆشنىرىيە لە گەشەكەردن و پەرەسەندىيە - ئەركى سەرشانى ھەموو دىسۆزىكى كوردە و ھەرۋەھا ھى ھەموو كوردىكى دىسۆزىشە... بە پىچەۋانەشەۋە، ھىنانە كايە زارى تر دەبىتە ھۆى جىگا لىزكردنى زارە ئەدەبىيەكە، تا رادەپى لاۋازكردنى و سەر

«3»

لىشىۋاندىن لە خۆئىندەۋاران و رۆشنىرىان و لاۋازكردنى جموجۆلى رۆشنىرىيەتى...

ئىمە لىرەدا مەبەستمان تىكىسى كەلەپوۋرى نىيە، واتە كەلەپوۋرى نەتەۋايەتى بە ھەر زارى و شىۋە پى بىي پىۋىستە پارىزگارى قەۋارە و روالەت و شىۋەكەى بىرى، بەلام بۇ لىكۆلەيىيە ۋە دىراسەكردن و توئى ھەلدانەۋە زارى ئەدەبىي كوردىيە لە ھەموو زارىكى تر سەرلەبەرتە...

ئەم سەرلەبەرىيە، فراۋانترە سوۋدبەخىشتر دەپ، ئەگەر ھاتو ئەم دامودەزگا كوردىيەنە كە ھەن چاۋيان پىپىتە ئاگادارىكردنى ئەم خالە و ئەم روالەتە و بە تەنگەۋەى گەشەكردىيە ۋە بن، بە شىۋەى كى تايەتى ئەو دامودەزگا كوردىيەنە كە دەركردن و بلاۋكردنەۋەى رۆشنىرىيە كوردىيان خىستۆتە ئەستۆى خۇيان، ۋەك، كۆرى زانىارى كورد و دام و دەزناى رۆشنىرىيە و بلاۋكردنەۋەى كوردىيە و بەرپۆبەرتىيە خۆئىندى كوردىيە و كۆمەلى رۆشنىرىيە كورد و بەكەيەتى نووسەرانى كورد... ھتد

چۈنكە خۆئىندەۋار و رۆشنىرىيە كورد زۆر بە پەرۋشەۋە ھەموو دەمىكى تىنوۋىيەتى رۆشنىرىيەنە كە ئەم دامودەزگانە و بە ھىچ جۆرى تىنوۋىيەتى رۆشنىرىيەنە ناكۆزىتەۋە... جا، ھەر لەبەر ئەۋەبە بۆبە دەستى ھارىكارىيەتى بەشدارىكردن لە گەل رۆشنىرىيەندا پىۋىستە درىز بىرى بۇ ۋەرگرتنى بىروپى زانابانى كورد و كوردەۋانىيە كە زاناناسە كان بۇ ھىنانەدى

لەپەرە «20»

«1»

بەرھەمى بە پىزى ۋەھا كە بىرى بە دروشم، بۇ زىاندەۋەى كەلەپوۋرى كوردىيە و سەرفرازكردنى لە دەست زەبىر و جەۋرى تۆز و خۆل و ئالوگۆرى چەرخ، چۈنكە جگە لە ھەزارەھا دەرس و عىبەرتى لىۋە فىر دەبىن، بە عەمبارىكى كەرەسەى قاموسى كوردىيە كە لە دەمىكەۋە چاۋەروانى دەركى، لەقەلەم دەدى - ھەرۋەھا بۇ گەشەپىدائى زمانە ئەدەبىيەكە بە ھىنانى وشە و موفرەداتى زادە كوردىيە كاني تر بە شىۋەى كى زانستىيانە بۇ ناۋ زارە ئەدەبىيە يە گىرتەكە...

بەم بۆنەپەۋە، بە پىۋىسى دەزانم كە نەختى دەمى باسما بەكەينە ھەندى وشە و موفرەداتى كە لە چەند بەرھەمىكى روالەت زانستىيانەى كوردىيە دەچوون و ئومىدەۋارىن كە باسى «مەمەدەلى كلالى» مان لە جىياتى نووسىنى پىشەكەبەك بۇ بەرھەمىكى زانستى نەكردى!!!

له زۆرىيەى ناوچەكانى كوردستاندا وشەى «هەشارگە» بۆ جىگەى خۆشاردنەوھى درىدە، بە تايبەتى بە رۆژدا بە كاردەھىنترى، واتە لە كوردەوارىدا هەشارگەى گورگ، هەشارگەى بەراز باو،.... بەلام هەرگىزا و هەرگىز نەبىستراوھ بوترى «هەشارگەى مەر»..

وشەى هەشارگە لىكدراوى

«2»

دوو وشەيە، كە ئەوانىش، «هۆشار» «گا-جا»ن.. واتە جىگەى پەناى درىدە... بۆ نموونە لە زۆرىيەى ناوچەكانى كوردستاندا دەوترى «سەگى هەوشار»، بە واتاى سەگىكى درىدە، ئەنجا بەم پىيە «هەوشارگە» ياخود «هەشارگە» هەروەك وتمان واتاى جىگە پەناى درىدە ئەدات... لىرەدا، ئەوھى كە زۆر سەرنج رادەكيشى ئەوھى، كە نازانم بۆچى ئەم بەرھەمەى ئەم ناوھى پىوھنراوھ! ئەمە لە لاىە كەوھ، لە لاىە كى تىرشەوھ بۆچى وشەى «هەوشارگە» ياخود «هەشارگە» كراوھ بە «حەشارگە»، دورىش نىيە كە بۆيە وا چەواشۆ كراپى، بۆ ئەوھى زياتر سەرنجى بازار راکيشى!!!

با، ئىستەش چاوى بە كىتى «چەند حەشارگەيە كى رىزمانى كوردى». لە چاپكراوھكانى كۆرى زانبارى كورد بخشىنن بەزىن ناوھەركەى چى تىدايە. پىش ھەموو شتىك باشتر واىە تەماشائى «شلكردنەوھ...» بكەين، كە نازانم ھۆ چى بى ئەم فرەيزى «شلكردنەوھ» ى لە جىياتى «پىشەكى، دەسپىشخەرى، يا، سەرەتائى باوو بەكارھىناپى»!!

لەم شلكردنەوھدا، ھەندى، ياخود ئەتوانن بلىن كۆمەلى ھەلەى رىزمانى بەدى دەكرىن، كە كىتى رىزمان، ھەرگىز ناپى لە زمانەكەيدا ھەلەى رىزمانى ھەپى!! ئەمانەش، وەك كوردواتەنى، مشتىك لە خەربارىك:

لە لاپەرە «5» دا، مامۆستائى نووسەر نووسىوھتى و دەلى: «لەم نووسىنەمدا نەختىك بەولائى

«3»

باسە بەرچاوەكانى رىزمانەوھ بۆ ناو ھەندىك لە حەشارگەكانى دەستورائى رىزمانى كوردىيەوھ دەرۆم...».

بەبى لادان، ئەم وشە و موفرەداتە رىزكراوانە لە چوارچىوھىيە كى رىزمانى زمانى كوردىيدا دانەپىزراون، چونكە ھەرگىز كورد نالى «بەرچاوەكان»، بەلكو كورد دەلى «ناشكران» ياخود «دىارىيەكان» ياخود «ئەوانەى كە لە بەرچاون» ھەروھەا لە كوردەوارىدا ناوترى «دەستورائى»، بەلكم دەوترى «دەستورى» ياخود «دەستورەكانى»، بەم پىيە، دەپتوانى رستەكە بەم جۆرە دابىزى «لەم نووسىنەمدا نەختىك بەولائى باسە ناشكران رىزمانەوھ بۆ ناو ھەندىك لە دەستورە پەناواكانى رىزمانى زمانى كوردىيەوھ دەرۆم...».

ھەر لە لاپەرە چواردا دەلتى «لايەنە يەكجار بزر و وردەكانى بچكۆلە نارىك و پىچەكانى رىزمان...» سەرنجىكى ئەم فرەيزە بەدەن دەبىنن كە لە واتا و رىكوپىكى بە پى دەستورى رىزكردنى وشە لەسەر رىبازى زمانى كوردى زۆر لەنگە، چونكە ئەگەر شتىك يەكجار بزر بووى ھەرگىز نادۆزىتەوھ، ئەگەر، ھاتوو لە ئاسۆى دۆزىنەوھشدا بوو ئەو بزرى يەكجار نىيە!! جگە لەمەش ھەروەك وتمان رىزى ئاوەلناو و ناو وردەكارى ترى فرەيزى ناو رستەى تەواو نىيە. زۆر شتى زىادەى ھىناوھتە ناوئانەوھ... لام واىە بەم جۆرە رىك بخرابايە باشتر دەبوو «لايەنە ورد و بزرە نارىكەكانى

لاپەرە «21»

«1»

رىزمان... بە شىوھىيە كى روتنر نازانم چۆن ئەمانە يەك بە شوپن يەكەوھ يەك كەوتوون «وردەكانى» و «بچكۆلە» و «نارىك» و «پىچەكەكانى» و «زۆر بزر»... ھتد.

«...»

ھەروھەا نووسەر لە لاپەرە «4»دا دەلتى «لەم نووسىنەمدا خويىندەوارى عادەتىشم لە حىسابان دەرھاوويشتوھ، بەولائى خويىندەوارى عادەتییەوھ، ئەو رۆشنىرەشم تى نەخويىندۆتەوھ كە دەخلىكى رۆشنىرەپىيەكەى بەسەر رىزمانەوھ نىيە...».

وشەى «حىسابان» ھى كوتىرە دىيەكە، ئەگەر زۆر بە فراوانىش بەكار بىت ھەرگىز لە ناوچەيە كى بچكۆلە زياتر تەجاوھز ناكات، جا نازانم چۆن لىرەدا لەسەر چە پەيرەوئى بەكار ھاتووھ! خۆ زارى ئەدەبىي نىيە!! ئەمە لە لاىە كەوھ لە لاىە كى كەوھ، لەو باوھەردا نىم مافى دىارىكردنى خويىندەوارى عادەتى و رۆشنىرەپى دراپ بە يەك، ياخود سەنگى مەحەكىكى تايبەتى بۆ ئەم جۆرە كىشانە و پىوانە

دانراپ! هندی پوآلهت و سیفہتی هەن ئەگەر بدرتین بە رۆشنیبری زماناس، لام وایه هەرۆک نووسەر مافی هەیه دەیارەى زمان و زماناسییهوه بنووسی، هەرۆهها هەموو رۆشنیبری تری کورد ئەو مافەى هەیه، ئەگەر هاتو پروانامەى پسپۆری و جۆره قەبالەى تر لەم روهوه نەخوێزانەوه و پشت گوێ خران!!

وشەى «حیسابان» «دەرھاویشتو» ش هەرۆک ئەوانەى پێشوون زۆر کەم جیگای

«2»

کوردستان هەن کە خەلکەکەى ئەم وشانە بەم جۆره بەکاربھێنن، ئەوہش نابیتە بەلگە بۆ هێنانە ناوہوہى ئەم وشانە و بەم جۆره، ئەوہ لە کوردەواریدا باوہ دەلێن «... لە حیساب دەرھیناوە...» نەک «... لە حیسابان دەرھاویشتو...». ئیمە قسەمان لەسەر داریشتنى ئەو رستەیهى سەرەوہیه!

لە لاپەرە «3» دا مامۆستای نووسەر باسى دەنگ دەکات، کەچی وا دیارە هیشتا جیاوازی نیوان «پیت» و «دەنگ» ناکات بەوہى کە دەلێت، «... دەنگی لامە قەلەوہکەى...». ئەگەر لامى قەلەو پی، ئەوہ «پیت» ه ئەگەر مەبەستى دەنگیش پی، دەبوایه بیوتایه دەنگە قەلەوہکەى «ل» ه، واتە ئەو رەمزەى کە بۆ دەنگ دادەنری بێگومان دەپی جیاوازی پوآلهتی تەواوی لە گەل ئەو پیتەدا هەپی کە لە شتوازی وشەدا ئەو دەنگە دەدات. بۆ نموونە «لامە» قەلەوہ کە - تەنھا «لامە» کە - بریتییە لە چوار دەنگ «دوو بزوین» و «دوو کۆنسونانت»... ئا ئەمەیه کارى فۆنەتیک، ئەگەر دەپرسی فۆنەتیک چیمان بۆ دەکات!!

لە لاپەرە «3» دا نووسەر دەلێ: «... دەمیان لە فارسی وەردا...». لە کوردەواریدا دەلێ: «... دەمیان لە فارسی وەردا...». لە کوردەواریدا دەلێ: «ئاو لە دەمت وەردە...» هەرۆهها دەلێن، «... دەمى لە فارسییەوه داوہ» هەرگیز نەببستراوہ بوتری «دەمى لە فارسییەوه وەرداوە!» لە لاپەرە «8» دا نووسەر چەند جارێ

«3»

فرەیزی «جووجەلەى کەو» ی بەکارھیناوە... کە بێگومان ئەمە زۆر دورە لە کوردواتەنییەوه و واش لە قەلەم دەدری کە ئەمە تەنھا لە لایەن نووسەریکی سەرمێژەوه ناشارەزای هەن و نییەى خەلکی کوردستان و کوردەوارییەوه نووسراوە. چونکە کورد هەرگیز نەى وتوہ «جووجەلەى کەو»، ئەوہى لەم روهوه وتراپی، تەنھا «جووجەلەى مریشک» ه، بەلام «کەوباړ» و «بارەکەو» و «گووار» «کوفار» باوہ و بە وردیلەى کەو وتراوہ...

«...»